

พ. ๑๕. ๐๙๖

๓๖๖๖

๙.๖

การศึกษาเปรียบเทียบ Subsequent Nominal Reference

ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ปริญญาโท

ของ

เครือทิพย์ เจริญชัย

27 พ.ศ. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

กุมภาพันธ์ 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

174776

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

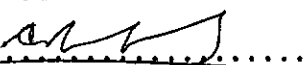
..... ประธาน

(อ. Alec Bamford)

..... กรรมการ

(ผศ.ชวณิศ พลวัฒน์)

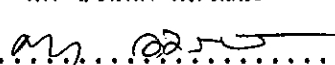
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อ. Alec Bamford)

..... กรรมการ

(ผศ.ชวณิศ พลวัฒน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.ศรีภูมิ อัครมาส)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....๕.....เดือน.....มีนาคม.....พ.ศ. ๒๕๓๔.....

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความช่วยเหลือจาก อาจารย์ Alec Bamford ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ ผลวัฒนะ กรรมการ ที่ได้ให้คำปรึกษา และคำแนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ พร้อมทั้ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ศรีภูมิ อัครมาส กรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์นี้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ คุณพ่อ - คุณแม่ เพื่อนร่วมเรียน และเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจและให้ความสนับสนุน ตลอดจนความช่วยเหลือต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์นี้จนแล้วเสร็จ

ท้ายนี้ ด้วยความสำเร็จของปริญญานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยถือเสมือนเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา และพระคุณของคุณพ่อ - คุณแม่ ผู้เห็นความสำคัญของการศึกษา และให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

เครือทิพย์ เจียรชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ประเภทของ subsequent nominal reference ในภาษาอังกฤษ	
และภาษาไทย	10
ผลกระทบของ subsequent nominal reference ที่มีต่อการเรียน	
การสอนภาษา	24
นามวลีในภาษาอังกฤษและภาษาไทย	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ subsequent nominal reference	47
งานวิจัยในต่างประเทศ	47
งานวิจัยในประเทศไทย	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	49
แหล่งข้อมูล	49
วิธีการศึกษาข้อมูล	50
4 วิเคราะห์ subsequent nominal reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	53
ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในหนังสือ	
ภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็น	
ภาษาไทย	53

ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในรูปของ appositive และ equative ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย	76
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	81
วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สรุปผลการค้นคว้า	82
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย	95

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่อง
ไผ่แดง (Red Bamboo) โดยจำแนกตามประเภท 58
- 2 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่อง
ลูกอีสาน (A Child of the Northeast) โดยจำแนกตามประเภท 61
- 3 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง
These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) โดยจำแนกตามประเภท 63
- 4 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง
Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) โดยจำแนกตามประเภท 65
- 5 ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทย
ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาไทยที่แปล
จากภาษาอังกฤษ 67
- 6 ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ
ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปล
จากภาษาไทย 68
- 7 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference
ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่อง ไผ่แดง (Red Bamboo) 69
- 8 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference
ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่อง ลูกอีสาน (A Child of the
Northeast) 70

9	อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข)	71
10	อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่อง Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม)	72
11	อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากเรื่อง ไม้แดง (Red Bamboo) และ ลูกอีสาน (A Child of the Northeast)	73
12	อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากเรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และ Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม)	74
13	อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ของ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และ หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย	75
14	ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ในรูปของ appositive จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และ หนังสือภาษา อังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย	78
15	ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ในรูปของ equative จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และ หนังสือภาษา อังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย	79

คำนำ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า หน้าที่ประการหนึ่งของภาษาในสังคม คือ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร กล่าวคือ การติดต่อสื่อสารเป็นการติดต่อระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะโดยการพูดหรือการเขียน เพื่อแต่ละฝ่ายจะรับรู้ความหมายที่ตรงกันอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน และสามารถแสดงการตอบสนองต่อการรับรู้นั้น ๆ ได้ถูกต้อง (สวนิต ยมาภัย. 2526 : 6, 13) ตามระบบการสื่อสารแบบทางเดียวในภาษาเขียน เมื่อผู้เขียนต้องการสื่อความใด ๆ ก็ตามไปยังผู้อ่าน บรราน และยูล (Brown and Yule. 1983 : 206 - 208) ได้สรุประบบดังกล่าวว่า ผู้เขียนในฐานะผู้ส่งสารจะเขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำที่มีรูปแบบหรือลักษณะเฉพาะตัวของผู้เขียนในการกล่าวถึง อ้างถึง หรืออธิบายสิ่งต่างๆ (entities) ซึ่ง โลออนส์ (Lyons. 1981 : 169) ได้อธิบายความหมายของ entity ว่า หมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ทั้งเหตุการณ์เดียวหรือหลายเหตุการณ์ร่วมกันในสภาพคงที่และไมคงที่ ส่วนผู้อ่านในฐานะผู้รับสาร ตามปกติจะพยายามแปลความหมายของถ้อยคำ หรือข้อความที่ผู้เขียนตั้งใจที่จะอ้างถึงหรือต้องการสื่อออกมา

ความสามารถของผู้อ่านในการแปลความหมายสิ่งที่ผู้เขียนตั้งใจอ้างถึงโดยใช้ถ้อยคำ (linguistic expression) เป็นสื่อได้อย่างถูกต้องตรงกับความต้องการตั้งใจของผู้เขียน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความรู้รอบตัวของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน รูปลักษณะทางภาษา (linguistic marker) ที่ผู้เขียนใช้ในการสื่อความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เป็นต้น ในที่นี้จะมุ่งศึกษาเฉพาะปัจจัยทางด้านรูปลักษณะทางภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการอ้างถึงสิ่งต่าง ๆ ในข้อความเท่านั้น

ตามปกติรูปเรื่อง (text) ประกอบด้วยข้อความเรียงต่อย่างสัมพันธ์กันตามลำดับ ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องนั้น เมื่อทราบว่ แต่ละข้อความสัมพันธ์กับส่วนที่มาข้างหน้าหรือส่วนที่ตามหลังอย่างไร กล่าวถึงหรืออ้างถึงสิ่งเดียวกันหรือไม่ เป็นที่น่าสังเกตว่า บ่อยครั้งที่ผู้เขียนมักจะกล่าวถึงหรืออ้างถึงสิ่งเดียวกันหลายครั้งภายในรูปเรื่องเดียวกัน โดยผู้เขียนอาจใช้ subsequent nominal reference ที่เหมือนหรือต่างจากที่ปรากฏในครั้งแรก ดังจะเห็นได้จาก

ตัวอย่างของรูปลักษณะทางภาษาที่ใช้อ้างอิงถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งปรากฏในข้อความภาษาอังกฤษต่อไปนี้

1. ellipsis (การละคำไว้ในฐานที่เข้าใจ)

ตัวอย่าง

I ate my dinner, I read a magazine, and I went to bed at 10 p.m.

(วรรณถ วิมลเฉลา. 2528 : 127)

I แทนการละคำไว้ในฐานที่เข้าใจซึ่งใช้อ้างถึง I

2. personal pronoun (บุรุษสรรพนาม)

ตัวอย่าง

Whenever my grandmother's children woke up thirsty at night,

she would lead them to a jug of water.

she และ them เป็นบุรุษสรรพนาม ที่ใช้อ้างถึง grandmother และ children ตาม

ลำดับ

3. general word (คำที่มีความหมายทั่วไป)

ตัวอย่าง

A : Did you try the steamed buns ?

B : Yes, I didn't like the things much at all.

(Nunan. 1987 : 10)

things เป็นคำที่มีความหมายทั่วไปของ steamed buns

4. superordinate (คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท หรือ คำจำกลุ่ม)
เป็นคำที่ใช้แสดงชนิดหรือประเภทหลัก ซึ่งมีความหมายครอบคลุมความหมายของคำที่ถูกอ้างอิง

ตัวอย่าง

Pneumonia has arrived with the cold and wet conditions.

The illness is striking everyone, from infants to the elderly.

(Nunan. 1987 : 10)

illness เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุม Pneumonia ซึ่งเป็นชนิดหรือประเภทย่อยของ illness

5. synonym (คำที่มีความหมายเหมือนกัน)

ตัวอย่าง

You could try reversing the car up the slope. The incline isn't all that steep.

(Nunan. 1987 : 10)

incline เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกับ slope

เนื่องจากคำที่มีความหมายเหมือนกันทุกประการมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะปรากฏในรูปของ near-synonym (คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน)

ตัวอย่าง

...Among the bulrush beds, and clutch'd the sword
And lightly wheel'd and threw it. The great brand
Made light'nings in the splendour of the moon ...

(quoted in Halliday and Hasan. 1976 : 278)

brand เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับ sword

6. repetition (การซ้ำคำเดิม)

ตัวอย่าง

What we lack in a newspaper is what we should get. In a word, a "popular" newspaper may be the winning ticket.

(Nunan. 1987 : 9)

newspaper เป็นการซ้ำคำเดิม เพื่อแสดงการอ้างถึงหรือกล่าวถึงสิ่งเดียวกัน นอกจากการซ้ำคำเดิมทุกประการแล้ว บางครั้งอาจใช้การซ้ำคำเพียงบางส่วน (partial repetition)

ตัวอย่าง

Dr. E.C.R. Reeve chaired the meeting. Dr. Reeve invited Mr. Phillips to report on the state of the gardens.

(Brown and Yule. 1989 : 193)

Dr. Reeve เป็นการซ้ำคำเดิมเพียงบางส่วน จากคำว่า Dr. E.C.R. Reeve จากตัวอย่างของรูปต่าง ๆ ข้างต้น เป็นเครื่องช่วยเสริมให้ผู้เขียนใช้ในการสื่อความคิด

เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาจใช้เพียงชนิดเดียวหรือหลายชนิดสลับกันไป ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการซ้ำคำเดิมทุกครั้งที่ต้องการสื่อความในเรื่องเดิม การที่ผู้เขียนใช้รูปต่าง ๆ ในการสื่อความ บางครั้งอาจก่อให้เกิดความลำบากกับผู้อ่านในการทำความเข้าใจว่า ผู้เขียนกำลังสื่อความในเรื่องเดิมอยู่หรือไม่ในขณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากผู้เขียนใช้คำที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย ซึ่งมีผลต่อความเข้าใจเรื่องได้

จึงอาจกล่าวได้ว่า รูปต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้น หน้าที่ของผู้อ่านประการหนึ่ง คือ การแปลความหมายคำที่ใช้แสดงการอ้างถึงเหล่านี้ได้ถูกต้อง ในฐานะผู้เรียนภาษา ถ้าภาษาของผู้เขียนมีการปรากฏรูปต่าง ๆ ที่แสดงการอ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วคล้ายกับของผู้อ่าน การแปลความหมายจะถูกต้องตรงกัน หากมีบางส่วนที่ต่างกัน อาจจะทำให้เกิดปัญหาได้ ดังตัวอย่างของรูปที่แสดงการอ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ที่ปรากฏในภาษาอังกฤษและภาษาไทยต่อไปนี้

1. การละคำไว้ในฐานที่เข้าใจ

ตามปกติ ประธานในประโยคภาษาไทยอาจถูกละได้ ในกรณีที่เนื้อความในประโยคนั้นสามารถสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน ในกรณีของการละคำนี้ นาวรรณ พันธุเมธา (2527 : 178 - 182) ได้อธิบายรายละเอียดของการละคำของกลุ่มคำนามในภาษาไทย สรุปได้ว่า กลุ่มคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือทั้งประธานและกรรมอาจถูกละได้ และประธานที่ละนั้นอาจเป็นตัวเดียวกับประธานที่เคยกล่าวถึงมาแล้ว หรืออาจเป็นประธานคนละตัวก็ได้ ในขณะที่ประธานในประโยคภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็น จะละได้เมื่อประธานเป็นตัวเดียวกับประธานที่กล่าวถึงมาแล้ว และในประโยคที่ใช้กริยาที่ต้องการกรรม (transitive verb) จำเป็นต้องมีกรรมตรง (direct object) จะละกรรมเหมือนภาษาไทยไม่ได้

ตัวอย่าง

Mae Sa Valley is a place which a lot of people talk about at present. They say that it is the best resort to visit.

แม้สาวแล้งเป็นสถานที่ที่มีผู้กล่าวถึงกันมากที่สุดในปัจจุบันว่า ๑ เป็นสถานที่ตากอากาศที่น่าไปเที่ยวมากที่สุด

Whenever a problem arises, we have to find a way to solve it.

เมื่อเกิดปัญหาขึ้นมา เราต้องพยายามหาทางแก้ไข ๑

นอกจากนี้ ประโยค relative ในภาษาไทย กลุ่มคำนามซึ่งแสดงการอ้างถึงร่วมกันกับ

คำนามหลัก ที่นอกเหนือไปจากประพันธสรรพนาม (relative pronoun) อาจจะถูกละหรือถูกแทนด้วยบุรุษสรรพนาม ในขณะที่ภาษาอังกฤษจะไม่ปรากฏบุรุษสรรพนามเช่นเดียวกับภาษาไทย

ตัวอย่าง

น้อยพบเด็กที่วิทย์ให้เงิน ๑

น้อยพบเด็กที่วิทย์ให้เงินแก่

จะเห็นได้ว่า ความถี่ของการละคำในภาษาไทยมีโอกาสปรากฏได้สูงกว่าการละคำในภาษาอังกฤษ ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่ผู้เรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ (เช่น การเขียน) อาจใช้การละคำในตำแหน่งที่ไม่สามารถละได้ในภาษาอังกฤษ

2. บุรุษสรรพนาม

บุรุษสรรพนามระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีบางส่วนที่ต่างกัน ดังที่สมิท

(Smyth. 1987 : 259 - 260) ได้ศึกษาระบบคำสรรพนามในภาษาไทย สรุปได้ว่าบุรุษสรรพนามในภาษาไทยมีความซับซ้อนมากกว่าภาษาอังกฤษ ในภาษาไทยสรรพนามบุรุษที่ 1 มีบางคำที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง เช่น ผม (เพศชาย) ดิฉัน (เพศหญิง) หรือสรรพนามบุรุษที่ 3 คำว่า "เขา" ไม่ได้ชี้เฉพาะว่าเป็นเพศใด นอกจากนี้ "มัน" อาจใช้เป็นบุรุษสรรพนามที่อ้างถึงคำนามที่เป็นคนหรือไม่ก็ได้ ขณะที่สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ I, me ของภาษาอังกฤษ ไม่ได้ระบุเพศชายหรือหญิง แต่สรรพนามบุรุษที่ 3 he, she แสดงเพศชายหญิงได้ชัดเจน

ในภาษาไทยรูปแบบของบุรุษสรรพนามไม่ได้แยกว่า รูปใดทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมอย่างชัดเจน ซึ่งต่างจากของภาษาอังกฤษที่แยกแน่นอนว่า รูปใดทำหน้าที่ประธานหรือกรรม เช่น I we she he they ทำหน้าที่เป็นประธาน me us her him them ทำหน้าที่เป็นกรรม และ you it ทำหน้าที่ได้ทั้งเป็นประธานและกรรม

3. ในภาษาอังกฤษ ผู้เขียนอาจใช้คำที่มีความหมายทั่วไป คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท คำที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน เป็นคำที่ใช้อ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วในข้อความ การใช้คำเหล่านี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย ดังที่ อัจฉรา เพ่งพาณิชย์ (2528 : 146) พบว่า การใช้คำนามเป็นคำอ้างถึงเป็นปัญหาในการอ่านประการหนึ่งสำหรับนักเรียนไทย จากประสบการณ์และข้อทดสอบที่ประกอบด้วยการใช้คำนามเป็นคำอ้างถึง นำไปทดสอบกับนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถบอกได้ว่า คำนามที่ใช้เป็นคำอ้างถึงนั้นอ้างถึงหรือสัมพันธ์กับกลุ่มคำใด นอกจากนี้ ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่ผู้เรียนไม่เข้าใจการใช้คำนามเป็นคำอ้างถึงในข้อความ เพราะผู้เรียนไทยส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการใช้คำสรรพนามเป็นคำ

อ้างถึงมากกว่าการใช้คำนามเป็นคำอ้างถึง

นอกจากนี้ หากพิจารณาการปรากฏของคำที่มีความหมายทั่วไป คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท คำที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน ในข้อความภาษาอังกฤษและภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาเดียวกันแล้ว บางครั้งอาจพบว่าไม่ปรากฏลักษณะของคำเหล่านี้ หรืออาจปรากฏในรูปแบบอื่น เช่น การซ้ำคำเดิม ในภาษาไทย

ตัวอย่าง

With more irrigation it would be possible to grow more crops, but it is not certain that markets could be found for the food product.

ด้วยการชลประทานที่เพิ่มขึ้น ก็จะสามารถปลูกพืชผลได้มากขึ้น แต่การจะหาตลาดให้ขายพืชผลเหล่านี้ได้หรือไม่ยังไม่แน่นอน

(พันธ์ สรรคบุรณรักษ์. 2529 : 69)

4. การซ้ำคำเดิม

การซ้ำคำในภาษาอังกฤษ บางครั้งใช้เพื่อเน้น หรือทำให้เนื้อความในข้อความกระชับชัดเจน การซ้ำคำเป็นเครื่องหมายให้ผู้อ่านติดตามความคิดของผู้เขียน นอกจากนี้ ดวงตา สุนล (2531 : 70) กล่าวว่า ภาษาไทยมักใช้คำซ้ำ และไม่นิยมใช้คำสรรพนามเท่าภาษาอังกฤษ จึงอาจกล่าวได้ว่า การซ้ำคำจะมีโอกาสปรากฏในภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นปัญหาในการเขียนหรือการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยการใช้คำซ้ำในที่ที่ไม่จำเป็น

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นความสำคัญของการปรากฏ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย ตลอดจนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ จึงสนใจที่จะศึกษาการปรากฏ subsequent nominal reference ในภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่มีเนื้อความเดียวกัน ความเหมือนหรือความแตกต่างของการปรากฏ ซึ่งประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้านี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนำไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

3. เพื่อหาความถี่ของประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2. ทำให้ทราบความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3. ทำให้ทราบขอบเขตปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ subsequent nominal reference ของผู้เรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ

4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการทำนาย และแก้ไขปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับ subsequent nominal reference

๕

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา subsequent nominal reference ที่ปรากฏในหนังสือต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ

1.1 ลูกอีสาน แต่งโดย คำพูน บุญทวี แปลเป็นภาษาอังกฤษ ชื่อเรื่อง A Child of the Northeast โดย Susan Fulop Kepner

1.2 ไผ่แดง แต่งโดย หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช แปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง Red Bamboo โดยผู้แต่ง

2. หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ

2.1 These Happy Golden Years แต่งโดย Laura Ingalls Wilder แปลเป็นภาษาไทยชื่อเรื่อง ปีทองอันแสนสุข โดย สุกนรรส

2.2 Animal Farm แต่งโดย George Orwell แปลเป็นภาษาไทยชื่อเรื่อง

แอนนิมอล ฟาร์ม โดย ศุภรางค์ เผ่าพันธุ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เนื้อหาบางบทในแต่ละเรื่อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. nominal reference หมายถึง คำนาม นามวลี หรือบุรุษสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมตรง กรรมรอง ส่วนที่ทำให้กริยาสมบูรณ์ และกรรมของบุพบท เพื่ออ้างถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่

2. subsequent nominal reference หมายถึง nominal reference ที่ปรากฏครั้งต่อไป ในการอ้างถึงสิ่งเดียวกับที่กล่าวถึงครั้งแรก ประเภทของ subsequent nominal reference ได้แก่

2.1 การละไว้ในฐานที่เข้าใจ (ellipsis)

2.2 บุรุษสรรพนาม (personal pronoun)

2.3 คำที่มีความหมายทั่วไป (general word) หมายถึง คำนามที่ใช้เป็นคำนามหลักของกลุ่มคำศัพท์ เช่น ในภาษาอังกฤษ ได้แก่

people, person, man, woman, child, boy, girl [human]

creature [non-human animate]

thing, object [inanimate concrete count]

stuff [inanimate concrete mass]

bussiness, affair, matter [inanimate abstract]

move [action]

place [place]

question, idea [fact] etc.

2.4 คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท (superordinate) หมายถึง คำที่มีความหมายกว้างกว่า และครอบคลุมความหมายของคำที่กล่าวมาก่อนแล้ว

2.5 คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (synonym or near-synonym) หมายถึง คำที่มีรูปร่างต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน

2.6 คำซ้ำ (repetition) หมายถึง คำซึ่งมีรูปเดียวกัน หรือข้อความที่มีรูปซ้ำกันเพียงบางส่วน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องจำนวน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ประเภทของ subsequent nominal reference ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
2. ผลกระทบของ subsequent nominal reference ที่มีต่อการเรียนการสอน
ภาษา
3. นามวลีในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
 - 3.1 องค์ประกอบของนามวลีหรือกลุ่มคำนามในภาษาอังกฤษ
 - 3.2 องค์ประกอบของนามวลีในภาษาไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ subsequent nominal reference
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศไทย

ประเภทของ subsequent nominal reference ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

มีการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของ subsequent nominal reference ในภาษาอังกฤษ
ดังนี้

ฮัลลiday และฮาซัน (Halliday and Hasan) ได้ศึกษาวิธีที่ทำให้ข้อความภาษา
อังกฤษมีความกลมกลืนต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน พบว่า cohesion เป็นปัจจัยหลักประการหนึ่งที่ทำให้
เรื่องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน และได้แสดงถึงรายละเอียดของ cohesion ที่ปรากฏในรูป
เรื่อง (text) ภาษาอังกฤษ โดยได้ให้นิยามของ cohesion ว่า

"Cohesion เป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบภาษา ซึ่งช่วยในการสร้างรูปเรื่อง เป็น
เครื่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความหมายที่ปรากฏในข้อความอย่างน้อย 2 ส่วน คือ
หน่วยอ้างอิงและหน่วยที่ถูกอ้างอิง..." (Halliday and Hasan. 1976 : 4, 299)

นอกจาก cohesion แล้ว ได้กล่าวถึง tie ซึ่งถือเป็นแนวคิดหลักที่สำคัญประการหนึ่งที่
เกี่ยวข้องกับ cohesion โดยได้นิยามคำว่า tie ว่า หมายถึง "a term of one occurrence
of a pair of cohesively related items." (1976 : 3) นั่นคือ cohesion จะ

ปรากฏเมื่อส่วนหนึ่งของข้อความได้รับการตีความหมายโดยการอ้างถึงส่วนอื่น

ในการวิเคราะห์ cohesion ในข้อความภาษาอังกฤษ ฮัลลidayและฮาซานได้พิจารณาเพียงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (intersentential) เพื่อหา cohesion tie

นอกจากนี้ ได้แบ่งกลไกการสัมพันธ์ความหรือวิธีที่แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงทางความหมายระหว่างส่วนต่าง ๆ ของข้อความ ดังนี้ reference (หน่วยอ้างอิง), substitution (การแทนที่), ellipsis (การละไว้ในฐานที่เข้าใจ), conjunction (คำเชื่อม), lexical cohesion (การผูกพันทางคำศัพท์)

ประเภทของกลไกการสัมพันธ์ความหรือเครื่องช่วยสัมพันธ์ความที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ subsequent nominal reference ได้แก่

reference (หน่วยอ้างอิง)

ฮัลลidayและฮาซาน (Halliday and Hasan. 1976 : 308) ได้ให้นิยามของ reference ว่าหมายถึง "ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างส่วนหนึ่งของข้อความ ซึ่งถูกตีความโดยการอ้างถึงส่วนอื่นที่ได้กล่าวมาแล้ว" reference จะเกิดขึ้นเมื่อหน่วยที่กล่าวมาแล้ว (antecedent) และหน่วยอ้างอิงย้อนหลัง อ้างถึงความคิดเดียวกัน แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในเรื่องหน้าที่ทางไวยากรณ์ ประเภทย่อยของ reference ประเภทหนึ่งได้แก่ personal reference ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ personal pronoun, possessive determiner (หรือ possessive adjective) และ possessive pronoun ประเภทย่อยของ reference นี้จะอ้างถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการชี้เฉพาะถึงหน้าที่หรือบทบาทในสถานการณ์ของการใช้คำพูด แบ่งได้ดังนี้ (Halliday and Hasan. 1976 : 38)

Person :	noun/pronoun	determiner	
speaker (only)	I, me	mine	my
addressee(s), with, without the other person(s)	you	yours	your

Person :	noun/pronoun	determiner	
speaker and other person(s)	we, us	ours	our
other person, male	he, him	his	his
other person, female	she, her	hers	her
other persons, objects	they, them	theirs	their
object : passage of text	it	[its]	its
generalised person	one	—	one's

ellipsis (การละไว้ในฐานที่เข้าใจ)

ฮัลลiday และ ฮาซาน (Halliday and Hasan. 1976 : 166) ได้นิยาม ellipsis ว่าเป็นการละส่วนของข้อความไว้ และส่วนที่หายไปนั้นสามารถหาความหมายได้จาก โครงสร้างของส่วนที่กล่าวมาแล้วข้างหน้า ellipsis แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ส่วนหนึ่งคือ nominal ellipsis หมายถึง การละคำภายในกลุ่มคำนาม (nominal group) ตามปกติหากพิจารณาตาม ตำแหน่งของการปรากฏ กลุ่มคำนามประกอบด้วย คำหลักและส่วนขยาย (premodifier และ postmodifier) ซึ่งอาจจะมียหรือไม่มีก็ได้ หากพิจารณาตามหน้าที่ของคำที่ปรากฏในกลุ่มคำนาม จะประกอบด้วยคำหลักและส่วนขยาย ซึ่งประกอบด้วย Deictic (determiner, demonstrative, possessive and indefinite determiners), Numerative (a numeral and other quantifiers), Epithet (adjective), Classifier (noun), และ Qualifier (relative clause หรือ prepositional phrase) และ Thing เป็นคำหลักของกลุ่มคำนาม

ใน nominal ellipsis คำนามทั่วไป (common noun) จะแสดงถึง Thing และทำหน้าที่เป็นคำหลัก อาจถูกละได้ กรณีที่กล่าวถึงมาแล้วในส่วนหน้า และส่วนประกอบอื่นในส่วนขยาย จะทำหน้าที่เป็นคำหลักแทน ได้แก่ Deictic และ Numerative จะมีความถี่ในการปรากฏสูงกว่าชนิดอื่น Epithet มีความถี่ของการปรากฏรองลงมา คงมีเพียงรูปแบบของคำคุณศัพท์ขั้นกว่า (comparative) และขั้นสูงสุด (superlative) ที่ทำหน้าที่เป็นคำหลักได้ เนื่องจากคำคุณศัพท์

ส่วนใหญ่ไม่ค่อยปรากฏในฐานะคำหลัก ยกเว้นคำคุณศัพท์ที่แสดงสี ส่วน classifier มีโอกาสปรากฏในฐานะคำหลักน้อยมาก เพราะตามปกติ classifier เป็นคำนาม หาก classifier ทำหน้าที่เป็นคำหลัก อาจจะมีการตีความว่า คำนามที่ทำหน้าที่เป็น classifier นั้น เป็น Thing ก็ได้

Lexical cohesion (การผูกพันทางคำศัพท์)

ฮัลลiday และ ฮาซาน (Halliday and Hasan, 1976 : 274) ได้อธิบายถึง การกล่าวซ้ำ (reiteration) ซึ่งเป็นเครื่องผูกพันทางคำศัพท์ประเภทหนึ่ง ใช้อ้างอิงย้อนหลังไปยังคำศัพท์อื่นที่มีหน่วยที่ถูกอ้างอิงเดียวกัน และมีหน้าที่ทางไวยากรณ์เหมือนกัน การกล่าวซ้ำแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ได้ดังนี้

1. การซ้ำคำศัพท์เดียวกัน (repetition)

ตัวอย่าง

I turned to the ascent of the peak. The ascent is perfectly easy.

"ascent" ในประโยคที่สองอ้างอิงย้อนหลังถึง "ascent" ในประโยคแรก และต่างมีความสัมพันธ์กันในฐานะการซ้ำคำ (repetition)

2. การใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (synonym, near-synonym)

ตัวอย่าง

I turned to the ascent of the peak. The climb is perfectly easy.

"climb" อ้างอิงย้อนหลังไปยัง "ascent" และมีความหมายเหมือนกัน

ตัวอย่าง

Then quickly rose Sir Bedivere, and ran,

And leaping down the ridges lightly, plung'd

Among the bulrush beds, and clutch 'd sword

And lightly wheel'd and threw it. The great brand

Made light'nings in the splendour of the moon ...

"brand" อ้างอิงย้อนหลังไปยัง "sword" และมีความสัมพันธ์กันคือ มีความหมายใกล้เคียงกัน

3. การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท (superordinate)

การใช้คำประเภทนี้เป็นการอ้างอิงถึงคำศัพท์ที่มีความหมายรวมถึงหรือครอบคลุมคำศัพท์ที่กล่าวมาแล้ว

ตัวอย่าง

Henry's bought himself a new Jaguar. He practically lives in the car.

"car" อ้างอิงย้อนหลังถึง "Jaguar" และเป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภทของคำว่า "Jaguar"

4. การใช้คำที่มีความหมายทั่วไป (general word)

การใช้คำที่มีความหมายทั่วไปจะเกิดขึ้นในบริบทของการอ้างอิง นั่นคือ คำที่มีความหมายทั่วไปจะอ้างอิงถึงสิ่งที่ถูกอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกับคำที่กล่าวมาก่อนแล้ว นอกจากนี้ คำที่มีความหมายทั่วไปจะปรากฏร่วมกับ "the" ตัวอย่างของคำที่มีความหมายทั่วไป ได้แก่

people, person, man, woman, child, boy, girl [human]

creature [non-human animate]

thing, object [inanimate concrete count]

stuff [inanimate concrete mass]

business, affair, matter [inanimate abstract]

move [action]

place [place]

question, idea [fact]

etc.

ตัวอย่าง

I turned to the ascent of the peak. The thing is perfectly easy.

"thing" อ้างอิงย้อนหลังถึง "the ascent of the peak" และเป็นคำที่มีความหมายทั่วไปของคำดังกล่าว

พาล์มเมอร์ (Palmer. 1980 : 16 - 19) ได้อธิบายถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าขึ้นอยู่กับความเข้าใจข้อความซึ่งประกอบด้วยประโยคหลาย ๆ ประโยคที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้เมื่อทราบว่า ประโยคต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับประโยคที่มาข้างหน้าหรือประโยคที่ตามหลังอย่างไร นอกจากนี้ ได้อธิบายถึงกลไกหรือเครื่องมือที่ช่วยทำให้ข้อความมี

ความสัมพันธ์ต่อกัน ดังนี้

1. การใช้คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน (synonym)
2. การซ้ำคำหรือข้อความ (repetition)

ตัวอย่าง

The Gross National Product fell in 1948. This surprised those economists who had put great faith in the rise of the Gross National Product.

จากตัวอย่าง ประโยคที่ 2 มีข้อความที่ซ้ำกับข้อความในประโยคแรกคือ The Gross National Product.

3. การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท (superordinate) เป็นการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายกว้างกว่าครอบคลุมชนิดหรือประเภท เพื่ออ้างถึงคำศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงกว่า

ตัวอย่าง

Taxes will be increased on automobiles, taxis and motorcycles.
Vehicles such as these crowd our city streets.

จากตัวอย่างข้างต้น "Vehicles" เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท และ "automobiles, taxis, และ motorcycles" เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจง แสดงความเป็นชนิดหรือประเภทย่อย (subordinate) ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบของกลุ่มคำศัพท์ (lexical set) หรือกลุ่มของคำซึ่งอ้างถึงสิ่งต่าง ๆ หรือความคิดแนวเดียวกัน

นอกจากนี้ ลอง (Long. 1980 : 73 - 74) ได้ชี้ให้เห็นถึงวิธีหรือถ้อยคำชนิดต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมักจะใช้ในการอ้างถึงสิ่งที่ถูกกล่าวถึงสิ่งเดียวกันในข้อความ ได้แก่

1. การใช้คำเดียวกัน
2. การใช้คำนามตัวหนึ่งแทนคำนามอีกตัวหนึ่ง แบ่งออกเป็น

2.1 member-of-class--class หรือ subordinate -- superordinate
เป็นการใช้คำนามที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภทแทนคำนามที่เป็นชนิดหรือประเภทย่อย

ตัวอย่าง

Smith Investment, Inc. was founded in 1952. The company has grown rapidly.

"company" เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท (class หรือ superordinate) ที่ใช้แทน "Smith Investment, Inc." ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายแสดงชนิดหรือประเภทย่อย (member-of-class หรือ subordinate) ส่วนใหญ่มักจะกล่าวถึงคำที่มีความหมายแสดงชนิดหรือประเภทย่อยก่อนแล้วจึงตามด้วยคำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท

2.2 การใช้คำที่มีความหมายทั่วไป (general word)

ตัวอย่าง

The capital of Czechoslovakia is Prague. The city is famous for its fine old buildings, cobbled streets and museums.

The place also has wonderful theaters, cafes and restaurants.

"The city" และ "The place" เป็นคำที่มีความหมายทั่วไปที่ใช้แทน "Prague" เป็นที่น่าสังเกตว่า หากพิจารณา "The city" และ "The place" ในกรณีนี้จะพบว่า "The city" มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงมากกว่า "The place"

3. การใช้ลูกโซ่ของคำนาม หรือนามวลี และคำสรรพนามในการอ้างถึงสิ่งเดียวกัน

ตัวอย่าง

Smith, Calderon and Caro have now completed three days of negotiations. All three political leaders have so far refused to make statements to press. They are believed to have reached tentative agreement, however, and relations seem friendly.

The men are expected to issue a joint communique tomorrow.

"All three political leaders", "They" และ "The men" อ้างถึงสิ่งเดียวกันคือ Smith, Calderon and Caro

นัททอล (Nuttall. 1982 : 15 - 16) ได้อธิบายถึงเครื่องสัมพันธ์ความ (cohesion device) ซึ่งผู้เขียนใช้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ในข้อความ ดังนี้

1. การใช้คำสรรพนามแทนคำนามที่กล่าวซ้ำ
2. การใช้ "the" แทน "a" ในการกล่าวถึงครั้งต่อไปของสิ่งที่ถูกอ้างถึงแล้ว
3. การละคำ
4. การใช้เครื่องเชื่อมความ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ใน

ข้อความ

5. การใช้เครื่องผูกพันทางคำศัพท์ เพื่อแสดงความต่อเนื่องสัมพันธ์กันของข้อความ นอกจากนี้ Nuttall ได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้เขียนมักไม่ชอบใช้คำซ้ำ ๆ กัน ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องหาคำที่ต่างกันออกไป ซึ่งสัมพันธ์กับหน่วยอ้างอิงเดียวกัน

ตัวอย่าง

One day, James Brown bought some perfume for his wife. However, he put the present into a drawer and forgot about it.

จากตัวอย่าง การใช้ "the present" เพื่ออ้างถึง "perfume" เป็นกรณีของการใช้ "the" เป็นสัญญาณ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่ได้อ้างถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นครั้งแรก ดังนั้น ผู้อ่านที่มีประสบการณ์จะสรุปได้ว่า "the present" และ "the perfume" หมายถึงสิ่งเดียวกัน กล่าวคือ "perfume" เป็น "present" ชนิดหนึ่ง (ไม่ได้หมายถึงของบางอย่างที่ภรรยาขอร้องให้ James Brown ซื้อด้วยเงินของเธอเอง) ในสถานการณ์นี้

จากกรณีดังกล่าวข้างต้น Nuttall เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง "perfume" และ "present" เกิดจากการใช้ "the" เป็นสัญญาณบอกความสัมพันธ์ แต่ในความเป็นจริงอาจเป็นไปได้ที่ "present" ถูกพิจารณาว่าเป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท (superordinate) ของ "perfume" ในกรณีนี้ได้เช่นกัน ซึ่ง Nuttall ไม่ได้กล่าวถึง

นอกจากประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาอังกฤษแล้ว ในภาษาไทย ก็ปรากฏได้เช่นเดียวกัน ดังผลการศึกษาต่อไปนี้

วิภา วัฒวงศ์ (1986) ได้ศึกษาระบบ cohesion ในภาษาไทย เพื่ออธิบายถึงกลไกที่ทำให้ประโยคมีความสัมพันธ์หรือต่อเนื่องกัน และหน้าที่ของกลไกดังกล่าว โดยศึกษาเฉพาะด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ตามแนวคิดเกี่ยวกับ cohesion ของฮัลลiday และฮาซาน (Halliday and Hasan) เป็นหลัก ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือ ภาษานูดและภาษาเขียน ภาษานูด ได้แก่ บทสนทนาระหว่างนักศึกษาคนไทยที่เรียนในระดับปริญญาตรี และนักศึกษาใหม่ที่ศึกษา ณ มหาวิทยาลัย Georgetown การอภิปรายเรื่อง Life-Long Education และคำกล่าวในงานเลี้ยงอำลา ภาษาเขียน ได้แก่ บทความ บทบรรณาธิการ จดหมาย เรื่องเล่า จดหมายข่าว รายงาน และเอกสารบรรยายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผลการศึกษพบว่าระบบ cohesion ในภาษาไทย มี 6 ชนิด ได้แก่ หน่วยอ้างอิง (reference) การแทนที่ (substitution) การละไว้ในฐานที่เข้าใจ (ellipsis) การซ้ำคำ (repetition) การผูกพันทางคำศัพท์ (lexical

cohesion) และคำเชื่อม (conjunction) ความถี่ของการปรากฏเรียงลำดับจากต่ำสุดไปสูงสุด ได้แก่ การแทนที่ การละไว้ในฐานที่เข้าใจ การผูกพันทางคำศัพท์ คำเชื่อม การซ้ำคำ และหน่วยอ้างอิง บางส่วนของผลการศึกษาซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับ subsequent nominal reference ได้แก่

1. บุรุษสรรพนาม (personal pronoun)

ลักษณะทั่วไปของบุรุษสรรพนามที่พบ คือ

1.1 สรรพนามบุรุษที่ 1, 2 และ 3 มีหลายรูปเช่น

สรรพนามบุรุษที่ 1 : ฉัน ดิฉัน ผม กระผม เรา ข้า กัน กู อ้าว หนู เค้า ไอ่(1)

สรรพนามบุรุษที่ 2 : คุณ ท่าน เธอ นาย แก ลื้อ ตัว หนู ตัวเอง เรา เอ็ง
หล่อน มึง ยู(you)

สรรพนามบุรุษที่ 3 : แก ท่าน มัน เธอ หล่อน เขา

1.2 บุรุษสรรพนามบางตัวสามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งสรรพนามบุรุษที่ 1 และสรรพนามบุรุษที่ 2 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท เช่น "เรา" สามารถใช้อ้างถึงได้ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

1.3 "เรา" มีความหมายเป็นพหูพจน์ ขณะที่บุรุษสรรพนามอื่นจะแสดงความเป็นพหูพจน์ โดยการเติมคำขยายข้างหน้า (premodifier) "พวก" เช่น พวกคุณ พวกเขา เป็นต้น หรือเติมคำขยายหลังนาม (postmodifier) "ทั้งหลาย" เช่น เขาทิ้งหลาย หรืออาจจะเติมทั้ง 2 ชนิด เช่น พวกเขาทิ้งหลาย

1.4 การใช้รูปบุรุษสรรพนามที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางสังคมของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง ระดับของความสนิทสนม ระดับของความเป็นทางการระหว่างการติดต่อสื่อสารกัน

1.5 การใช้ cohesion tie มี 2 ชนิด ได้แก่

1.5.1 การใช้ coreferential ที่ เป็นบุรุษสรรพนามทั้ง 2 ประโยค

ตัวอย่าง

ในเรื่องยุง ฉันไม่สู้จะเดือดร้อน :: เขากับฉันดูจะเป็นมิตรกันมาแต่ไหนแต่ไร

1.5.2 การใช้การสัมพันธ์ความแบบอ้างอิงย้อนหลัง (anaphoric

relation) โดยใช้บุรุษสรรพนามอ้างอิงนามวลีในประโยคหน้า

ตัวอย่าง

ในเรื่องยุง ฉันไม่ลื้มจะเตือนร้อน :: เขากับฉัน ดูจะเป็นมิตรกันมาแต่ไหนแต่ไร

1.6 "it" มัน นั้น นี้ สามารถใช้อ้างถึงประโยคที่กล่าวมาแล้วทั้งประโยค ในกรณีนี้จะสอดคล้องกับ "it" ตามแนวคิดของฮัลลiday และฮาซาน (Halliday and Hasan) ซึ่งเรียกว่า "extended reference" คือ การใช้สรรพนามอ้างถึงทั้งประโยคหรือมากกว่า 1 ประโยคในข้อความ

2. การใช้คำนามที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

คำนามที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามสามารถใช้อ้างถึงผู้พูด ผู้ฟัง คนหรือสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว คำเหล่านี้ก่อให้เกิดการสัมพันธ์ความในข้อความ กรณีที่ปรากฏมากกว่า 1 ครั้ง และอ้างถึงสิ่งเดียวกัน คำนามที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม แบ่งออกเป็น 5 ชนิดได้แก่

2.1 คำแสดงความเป็นญาติ

ตามปกติ คำแสดงความเป็นญาติมักจะใช้คำสรรพนามระหว่างญาติ เพื่อแสดงถึงความใกล้ชิดและความสนิทสนม นอกจากนี้ใช้อ้างถึงผู้พูด ผู้ฟัง หรือผู้ที่ถูกกล่าวถึง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท ตัวอย่าง เช่นคำว่า พ่อ แม่ พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ลูก หลาน

2.2 ชื่อของบุคคล

ชื่อของบุคคล ได้แก่ ชื่อเต็ม ชื่อที่เรียกสั้น ๆ หรือชื่อเล่น ใช้อ้างถึงตัวเองหรือผู้อื่น ระหว่างเพื่อนสนิทและญาติ คำเหล่านี้สามารถทำหน้าที่ได้ทั้งสรรพนามบุรุษที่ 1, 2 และ 3

2.3 คำแสดงความเป็นเพื่อน

คำที่แสดงความเป็นเพื่อน มักจะใช้ระหว่างเพื่อนสนิททั้งสรรพนามบุรุษที่ 1 และ บุรุษที่ 2 เช่น เพื่อน เพื่อนฝูง

2.4 คำแสดงอาชีพ

คำแสดงอาชีพที่ทำหน้าที่เป็นสรรพนาม เช่น ครู หมอ แม่ค้า อาจารย์

2.5 คำแสดงตำแหน่ง

คำเหล่านี้แสดงถึงสถานภาพ ตำแหน่งของบุคคล ซึ่งใช้อ้างถึงตัวบุคคล คำแสดงตำแหน่งทำหน้าที่เป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 หรือบุรุษที่ 3 เพื่อแสดงความรู้สึกเคารพนับถือ

3. การไม่ปรากฏของคำสรรพนาม

จากการศึกษาพบว่า ในภาษาไทย การไม่ปรากฏของคำสรรพนามมีการใช้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษานวด ส่วนภาษาเขียน ลักษณะดังกล่าวจะไม่ค่อยปรากฏในการ

กล่าวถึงครั้งแรก ซึ่งในกรณีนี้ วิชาได้ให้ความเห็นว่า บางทีอาจเป็นเพราะไม่มีสถานการณ์หรือบริบทที่ช่วยในการระบุอย่างชัดเจนได้ว่า การไม่ปรากฏของคำสรรพนามอ้างถึงคำใดหรือสิ่งใด แต่ในการกล่าวถึงครั้งต่อไป การไม่ปรากฏคำสรรพนามจะเป็นที่เข้าใจได้ว่าอ้างถึงสิ่งเดียวกัน นั่นคืออ้างถึงส่วนที่กล่าวมาแล้วข้างหน้าในข้อความ

4. การซ้ำคำ

การซ้ำคำหรือวลีในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

4.1 การซ้ำอย่างสมบูรณ์ เป็นการซ้ำทั้งรูปและชนิดของรูปที่ถูกต้องซ้ำ

4.2 การซ้ำเพียงบางส่วน เป็นการซ้ำหน่วยคำศัพท์เดียวกัน แต่ต่างกันที่ชนิดของคำ หรือการซ้ำเพียงบางส่วนของนามวลี การซ้ำเพียงบางส่วน แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

4.2.1 การซ้ำที่ชนิดของคำต่างกัน มักจะปรากฏระหว่างคำนามและคำกริยา

ตัวอย่าง

การเรียนรู้ที่เราเรียนในโรงเรียนนั้นเป็นเพียงพื้นฐาน เพื่อจะได้เรียนรู้ต่อไป
"การเรียนรู้" เป็นคำนาม ขณะที่ "เรียนรู้" เป็นคำกริยา และทั้ง 2 คำ

เป็นหน่วยคำศัพท์เดียวกัน

4.2.2 การซ้ำเฉพาะคำหลักของกลุ่มคำนาม

ตัวอย่าง

คลองสวย ๆ เช่น คลองหลอด คลองสาร ก็ยังคงรักษาไว้้อย่างเรียบร้อย
"คลอง" ใช้ซ้ำกันหลายแห่งในข้อความ ตลอดถึงส่วนที่เป็นชื่อเฉพาะของคลอง

4.2.3 การซ้ำส่วนขยายของคำหรือวลี

ตัวอย่าง

ลงหันมาดูระบบการศึกษา ก็เป็นแบบไต่บันไดทางการศึกษา

"การศึกษา" เป็นส่วนขยายของ "ระบบ" และ "บันได" ตามลำดับ

4.2.4 การใช้รูปคำอย่างสั้นของคำหรือวลี

ตัวอย่าง

โครงการภาษาอังกฤษได้ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ระยะสั้นได้สำเร็จ

ภายใน 4 เดือนแรกของการก่อตั้ง งานระยะแรกของโครงการต้องเผชิญกับ
มรสุมหลายลูก

"โครงการ" เป็นรูปคำอย่างสั้นของ "โครงการภาษาอังกฤษ"

5. การผูกพันทางคำศัพท์

การผูกพันทางคำศัพท์ในภาษาไทย แบ่งออกได้ดังนี้

5.1 คำที่มีความหมายเหมือนกัน

5.2 คำที่มีความหมายทั่วไป

การใช้คำที่มีความหมายทั่วไปอ้างอิงถึงคำที่ครอบคลุมชนิดหรือประเภทของกลุ่มคำศัพท์ เช่น คน สิ่งของ เป็นต้น คำเหล่านี้มักใช้อ้างอิงย้อนหลังถึงคำศัพท์ที่กล่าวถึงมาแล้วในข้อความ ตามปกติ มักใช้คู่กับ demonstrative adjective หรือวลีแสดงถึงคำซึ่งคำที่มีความหมายทั่วไป อ้างถึง

ตัวอย่าง

การโค่นไม้ทำลายป่าก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วม และปัญหาอื่น ๆ อีกมาก แต่รัฐบาลก็ยัง ไม่สามารถยับยั้งการกระทำดังกล่าวได้

5.3 hyponymy และ co-hyponymy

Hyponymy เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความหมายเฉพาะกับความหมายที่ครอบคลุม ชนิดหรือประเภท คำศัพท์ A เป็น hyponymy ของคำศัพท์ B ถ้าความหมายของคำศัพท์ A ที่เฉพาะเจาะจงหรือมีความหมายแคบกว่าความหมายของคำศัพท์ B เช่น "apple" เป็น hyponymy ของกลุ่มคำศัพท์เดียวกัน เช่น apple, banana, orange และ pear มีความสัมพันธ์กัน คือ เป็น co-hyponymy

5.4 meronymy และ co-meronymy

meronymy เป็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนใหญ่ คำศัพท์ A เป็น meronymy ของคำศัพท์ B ถ้า A เป็นส่วนหนึ่งของ B เช่น "sleeve" เป็น meronymy ของ "shirt" ส่วน co-meronymy เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง meronyms ของหน่วยคำศัพท์เดียวกัน เช่น roof, ceiling, floor, wall มีความสัมพันธ์เป็น co-meronymy เพราะต่างเป็นส่วนย่อยของ house

ดิเรกชัย มหัทธนะสิน (2523) ได้ศึกษากลุ่มประโยคในความเรียงภาษาไทย ซึ่งรวบรวมจากความเรียงที่ส่งเข้าประกวดยังหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่าง ๆ จำนวน 200 เรื่อง โดยเน้นถึงความสัมพันธ์ของประโยคทางความหมายและทางรูปแบบของโครงสร้างระหว่างประโยค บางส่วนของผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของประโยคทางรูปแบบโครงสร้าง ได้แก่

การชำนามวลี และการไม่ปรากฏของนามวลี

การชำนามวลี สรุปได้ว่า ประโยคที่สัมพันธ์กันจะมีคำในประโยคซ้ำกัน การชำนามวลี แบ่งออกเป็น

1. ลักษณะการซ้ำ

1.1 นามวลีในประโยคหลังอาจซ้ำทั้งรูปและความหมายกับนามวลีในประโยคหน้า ตัวอย่าง

เราควรส่งเสริมสินค้าศิลปหัตถกรรมก่อนอื่น :: เพราะสินค้าศิลปหัตถกรรมก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

จากตัวอย่าง นามวลี "สินค้าศิลปหัตถกรรม" ในประโยคหลัง ซ้ำทั้งรูปและความหมายกับนามวลี "สินค้าศิลปหัตถกรรม" ในประโยคหน้า

1.2 การซ้ำเฉพาะความหมาย

1.2.1 ความหมายแสดงถึงสิ่งเดียวกัน

1.2.1.1 ความหมายของนามวลีในประโยคหลังแสดงถึงสิ่งเดียวกันกับความหมายของนามวลีในประโยคหน้า นามวลีในประโยคหลังอาจเป็นคำสรรพนาม หรือ คำนามที่อาจมีหรือไม่มีส่วนขยายแถมปรากฏร่วมก็ได้

1.2.1.2 ความหมายของนามวลีในประโยคหลังแสดงถึงสิ่งเดียวกันกับความหมายของประโยคหน้าทั้งหมด

ตัวอย่าง

ฮอลันดาได้สิทธิพิเศษในการซื้อหนังสือสัตว์จากไทย :: สิ่งนี้ทำให้พวกพ่อค้าโปรตุเกสและอังกฤษไม่พอใจมาก

จากตัวอย่าง นามวลี "สิ่งนี้" (คำนามหลัก "สิ่ง" และส่วนขยาย "นี้") ในประโยคหลังแสดงถึงสิ่งเดียวกันกับความหมายของประโยคหน้า "ฮอลันดาได้สิทธิพิเศษในการซื้อหนังสือสัตว์จากไทย"

1.2.2 ความหมายตรงกันบางส่วน

นามวลีในประโยคหลังมีความหมายตรงกันบางส่วนกับความหมายของนามวลีในประโยคหน้า ในลักษณะที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นลักษณะร่วมกัน เช่น การเป็น "ตัวอย่างหนึ่งหรือส่วนประกอบหนึ่ง" ของนามวลีในประโยคหน้า

2. สิ่งที่ซ้ำ

นามวลี

นามวลีในประโยคจะทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน หรือหน่วยกรรมตรง นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธานของประโยคหลัง อาจซ้ำกับหน่วยประธานของประโยคหน้า หน่วยกรรมตรงอาจซ้ำกับหน่วยกรรมตรงด้วยกัน หรือ หน่วยประธานซ้ำกับหน่วยกรรมตรงก็ได้ องค์ประกอบของนามวลีที่ซ้ำ ได้แก่ การซ้ำเฉพาะหน่วยนามหลัก การซ้ำเฉพาะหน่วยขยายนาม หน่วยของนาม หน่วยนามหลักของนามวลีซ้ำกับส่วนขยายนามของนามวลีอื่น หรือการซ้ำทั้งหน่วยนามหลักและส่วนขยายนาม

นอกจากการซ้ำแล้ว ดิเรกชัยได้สรุปว่า ประโยคที่สัมพันธ์กัน บางส่วนในประโยคหลังอาจไม่ปรากฏ เนื่องจากซ้ำกับส่วนที่กล่าวถึงมาแล้วในประโยคหน้า การไม่ปรากฏชนิดหนึ่ง คือ การไม่ปรากฏของนามวลี หน้าที่ของนามวลีที่ไม่ปรากฏ คือ หน่วยประธาน และหน่วยกรรมตรง หน่วยประธานซึ่งไม่ปรากฏอาจซ้ำกับหน่วยประธานหรือหน่วยกรรมตรงในประโยคหน้า หน่วยกรรมตรงซึ่งไม่ปรากฏอาจซ้ำกับหน่วยกรรมตรงหรือหน่วยประธานของประโยคหน้า จากการศึกษาพบว่าบางครั้งหน่วยประธานหรือหน่วยกรรมตรงในประโยคหลังอาจไม่ปรากฏ เนื่องจาก ซ้ำกับหน่วยประธานหรือหน่วยกรรมตรงในประโยคหน้า แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งหน่วยประธานและหน่วยกรรมตรงในประโยคหลังอาจไม่ปรากฏ เนื่องจากได้กล่าวถึงมาแล้วในประโยคหน้า ส่วนประกอบของนามวลีที่ไม่ปรากฏเป็นหน่วยนามหลัก ส่วนขยายนาม หรือทั้งหน่วยนามหลักและส่วนขยายนาม

นอกจากนี้ นววรรณ นันทเมธา (2527 : 215 - 218) ได้อธิบายลักษณะของประโยคที่สัมพันธ์กัน สรุปได้ว่า ความคิดที่แสดงออกมาเป็นถ้อยคำมักจะเป็นประโยคที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องกันตามลำดับ ถ้อยคำที่ปรากฏในประโยคที่สัมพันธ์กันจะแสดงถึงบุคคล สิ่งของ หรือ เหตุการณ์เดียวกันหรือสัมพันธ์กัน จากส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ นววรรณได้เสนอวิธีการอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน ดังนี้

1. การซ้ำคำ ประโยคที่สัมพันธ์กัน จะประกอบด้วยคำนามที่ซ้ำกัน

ตัวอย่าง

เราควรให้ความสำคัญแก่เด็ก เด็กนี้แหละกำหนดอนาคตของชาติไว้

2. การละคำ

2.1 การละคำนาม

ตัวอย่าง

นิตบอกว่า ๑ จะไปโรงเรียน (นิต)

2.2 การละนามวลี

ตัวอย่าง

นายแพทย์ชาวอังกฤษถูกตำรวจเชิญตัวไปศาล เพราะ ๑ ขับรถเร็วเกินอัตรา
(นายแพทย์ชาวอังกฤษ)

2.3 การละคำบุพบทและคำนาม

ตัวอย่าง

ไปเรียกเด็ก ๆ มาซิ พ่อจะแจกเงิน ๑ (แก่, เด็ก ๆ)

2.4 การละคำบุพบทและนามวลี

ตัวอย่าง

ไปเรียกเด็กคนนั้นมาซิ แม่จะให้ขนม ๑ (แก่, เด็กคนนั้น)

2.5 การละคำที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม เช่น คำบอกบุรุษ (บุรุษสรรพนาม)

ตัวอย่าง

คุณว่าจะมา แล้ว ๑ ก็ไม่มา (คุณ)

3. การใช้คำชนิดอื่น เช่น คำบอกบุรุษ แทนคำที่ซ้ำ

ตัวอย่าง

พวกกลาสีเหล่านั้นมักไม่กลัวใคร เพราะถือว่า ตน ไม่ต้องขึ้นศาลไทย

"ตน" เป็นคำบอกบุรุษ ใช้แทนนามวลี "พวกกลาสีเหล่านั้น"

จากการศึกษาประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในข้อความภาษาอังกฤษและภาษาไทยข้างต้น จะเห็นว่า มีลักษณะการแบ่งออกเป็นประเภทคล้ายกัน ได้แก่ หน่วยอ้างอิงถึงบุคคล (personal reference) การละไว้ในฐานที่เข้าใจ (ellipsis) การผูกพันทางคำศัพท์ (lexical cohesion) ได้แก่ การกล่าวซ้ำ (reiteration) ซึ่งรวมถึง การซ้ำคำ (repetition) การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท (superordinate) และการใช้คำที่มีความหมายทั่วไป (general word)

ผลกระทบของ subsequent nominal reference ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษา

การปรากฏของ subsequent nominal reference ในข้อความ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษา ดังการศึกษาต่อไปนี้

นัททอล (Nuttall, 1982 : 83) ได้อธิบายถึงลักษณะของรูปเรื่องที่ทำให้เกิดความยากต่อผู้อ่าน ลักษณะประการหนึ่ง ได้แก่ การใช้เครื่องหมายสัมพันธภาพความชนิดต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. หน่วยอ้างอิง (reference)

นัททอล (Nuttall. 1982 : 90) ได้อธิบายถึง หน่วยอ้างอิงว่า ได้แก่ คำประเภท it, he, our เป็นต้น คำประเภนี้เป็นสัญญาณบอกให้ผู้อ่านพิจารณาความหมายจากส่วนอื่นในข้อความ การใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความชนิดนี้ เป็นการหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำที่ไม่จำเป็นในข้อความ ผู้อ่านที่ได้รับการฝึกหัดหรือมีประสบการณ์จะเห็นว่า การตีความเครื่องหมายสัมพันธ์ความชนิดนี้ไม่ยาก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจำนวนมากยังคงมีปัญหา เช่น การตีความผิดพลาด

ตัวอย่าง

James glared at his brother, took the money from the box and threw it angrily into the fire, where it crackled swiftly into flame.

จากตัวอย่าง ปัญหาของการตีความ "it" คือ "it" อ้างถึง the money หรือ the box that James threw into the fire.

2. ถ้อยคำที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (ellipsis expression) (Nuttall. 1982 : 92 - 93)

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผู้เขียนจะไม่ให้ข้อมูลกับผู้อ่านมากเกินไปจนเกิดความจำเจ ผู้เขียนมักจะใช้การละคำมากกว่าการซ้ำคำ ซึ่งผู้อ่านสามารถใช้สามัญสำนึกในการหาความหมายจากข้อมูลแวดล้อม ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ไม่มีเครื่องหมายหรือสัญญาณช่วยนำผู้อ่าน การหายไปของข้อมูลบางอย่างซึ่งผู้อ่านต้องตีความ แม้ว่าสามัญสำนึกจะมีส่วนช่วย แต่ผู้เรียนบางคนไม่สามารถใช้สามัญสำนึกส่วนนี้ได้

3. การใช้คำที่ต่างรูปกันอ้างถึงสิ่งเดียวกัน (Nuttall. 1982 : 94 - 96)

3.1 การใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน

นัททอล (Nuttall) ได้กล่าวถึงปัญหาในการเข้าใจข้อความที่มีการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันว่า ผู้อ่านไม่สามารถรู้ว่าคำต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ถูกอ้างถึงสิ่งเดียวกัน

3.2 การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท

นัททอล (Nuttall) ได้กล่าวว่า การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภทอาจก่อให้เกิดปัญหากับผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านไม่รู้ว่า คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท และคำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงแสดงถึงชนิดหรือประเภทย่อยที่อ้างถึงสิ่งเดียวกัน

เช่นเดียวกับที่ คูเปอร์ (Cooper. 1984 : 122 - 135) ได้ศึกษาส่วนต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษที่เป็นสาเหตุของความยาก โดยการค้นหาส่วนของความรู้ทางภาษา ซึ่งสามารถแบ่ง

แยกผู้อ่านที่ได้รับการฝึก (ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง) ออกจากผู้ที่ไม่ได้รับการฝึก (ผู้ที่ได้รับการศึกษาโดยใช้ภาษามาเลย์ ซึ่งเป็นภาษาแรกเป็นสื่อหลักและศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ) แบบทดสอบส่วนหนึ่งที่ใช้ คือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องความหมายของเครื่องหมายทางไวยากรณ์ ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ reference, ellipsis, repetition, synonym, hyponymy (superordinate) ผลการศึกษพบว่า ลักษณะที่แยกระหว่างผู้อ่านที่ได้รับการฝึกและไม่ได้รับการฝึกได้ชัดเจนที่สุด คือ เครื่องผูกพันทางคำศัพท์ (lexical cohesion) และการอ้างอิงข้างหน้า (cataphoric reference) แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้อ่านทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจนในเรื่องของ synonym ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายทางคำศัพท์ ความผูกพันทางไวยากรณ์ที่แยกกลุ่มทั้งสองได้ คือ การอ้างอิงย้อนหลัง (anaphoric reference) ส่วน substitution และ ellipsis ไม่ปรากฏว่าจะก่อให้เกิดความยากต่อกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง คูเปอร์ (Cooper) ได้สรุปกรณีนี้ว่า ผู้อ่านที่ได้รับการฝึก ไม่เพียงแต่จะมีความรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเท่านั้น แต่ยังคงมีความรู้ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคำศัพท์มากกว่าด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สามารถมองเห็นวิธีที่ผู้เขียนใช้คำต่าง ๆ ในการสร้างหรือคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ภายในข้อความ โดยใช้ประโยชน์จากลักษณะของ hyponymy และ synonymy

ในขณะที่ แมคกัลลีย์ (McGulley. 1985 : 269 - 282) ได้ศึกษาคุณภาพของงานเขียน ความสัมพันธ์ภายในข้อความ และเครื่องช่วยสัมพันธ์ความ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปลักษณะของเครื่องหมายสัมพันธ์ความในเรื่อง ตามแนวของ ฮัลลiday และฮาซาน (Halliday and Hasan) กลุ่มตัวอย่างเป็นงานเขียนเชิงชักชวน โดยเด็กอายุ 17 ปี จำนวน 493 ชิ้น ระหว่างปี 1978.- 1979 ของ National Assessment of Educational Progress Writing Evaluation ผลการศึกษาประการหนึ่งพบว่า ลักษณะของเครื่องหมายผูกพันทางคำศัพท์ ได้แก่ synonym, hyponym และ collocation เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานเขียนมีคุณภาพ

นอกจากนี้ ริทเทอร์ชอเฟอร์ (Rittershofer. 1987 : 199 - A) ได้ศึกษาลักษณะของระบบ nominal reference ในความเรียงที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนญี่ปุ่น ระดับ high intermediate ถึงระดับ low advanced ผลการศึกษด้วยวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบของระบบ nominal reference ในภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น พบว่าการชำนามวลีเป็นลักษณะหนึ่งที่ใช้ในความเรียงภาษาญี่ปุ่น และในภาษาญี่ปุ่นจะมีการใช้ pronominals น้อยกว่าภาษาอังกฤษ

ในการนี้ของผลกระทบที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน อัจฉราพรรณ คอวนิช (2523) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับ anaphora กับความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษาของโรงเรียน 4 โรงเรียนเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 146 คน และศึกษาความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับ anaphora แต่ละชนิด โดยใช้แนวการแบ่งประเภท anaphora ของ พี เดวิด เพียร์สัน และเดล ดี จอห์นสัน (P. David Pearson and Dale D. Johnson) (ซึ่งให้คำจำกัดความของ anaphora ว่าเป็นการใช้คำแทนที่คำหรือกลุ่มคำที่ได้กล่าวถึงไปแล้วตามกฎทางไวยากรณ์) 8 ชนิด ดังนี้

1. pronoun ได้แก่ we, us, you, he, him, they, them เป็นต้น

ตัวอย่าง

Mary has a friend named John. She picked him up on the way to school.

"she" และ "him" เป็น pronoun ที่อ้างถึงชื่อนาม "Mary" และ "John" ตามลำดับ

2. locative pronoun ได้แก่ here, there

ตัวอย่าง

The team climbed to the top of Mt. Everest. Only a few people have been there.

"there" เป็น locative pronoun ที่อ้างถึง "the top of Mt. Everest"

3. deleted noun โดยทั่วไปจะเป็นคำคุณศัพท์ (adjective) ที่ปรากฏให้เห็น

ตัวอย่าง

The students scheduled a meeting but only a few attended.

Apparently several went to the beach. Others attended a dance in the gym. Only the most serious actually came to the meeting.

ในที่นี้ "few, several, others, only the most" ถูกจัดประเภทให้เป็นคำคุณศัพท์ ขณะที่นักวิเคราะห์อื่น จัดประเภทของคำเหล่านี้เป็นคำนำหน้านาม (determiner)

4. arithmetic anaphora ได้แก่ the former, the latter, the first, the second

ตัวอย่าง

Mary and John entered the building. The former is tall and lovely. The latter is short and squat.

"The former" หมายถึง "Mary" และ "The latter" หมายถึง "John"

5. class inclusive anaphora ได้แก่ คำ superordinate (คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท) ซึ่งใช้แทนที่คำอื่น

ตัวอย่าง

The dog barked a lot. The animal must have seen a prowler.

"animal" เป็น anaphora และ superordinate ของ "dog"

6. inclusive anaphora ได้แก่ this, that

ตัวอย่าง

Someone was pounding on the door. This surprised Mary.

จากตัวอย่าง "this" อ้างถึงข้อความที่มาข้างหน้าทั้งประโยค คือ "Someone was pounding on the door." ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงบุคคลเพียงคนเดียว หรือสิ่งของเพียงสิ่งเดียว นั่นคือ this อ้างถึงประโยคตามหลักไวยากรณ์ทั้งประโยค ในกรณีนี้ถือว่า เป็นคุณลักษณะของ "extended reference" ตามแนวคิดของฮัลลiday และฮาซาน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า inclusive anaphora ในกรณีนี้มีลักษณะอย่างเดียวกับ extended reference

7. deleted predicate adjective

ตัวอย่าง

John is dependable. Susan is not.

จากตัวอย่าง "dependable" เป็น predicate adjective และ "is not" หมายถึง "is not dependable" แท้จริงแล้ว anaphora ชนิดนี้รวมไปถึง deleted predicate nominals และ verb phrases ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ด้วย

8. proverbs

ตัวอย่าง

John went to school. So did Susan.

Amy can do a cartwheel. Matthew cannot.

ผลการศึกษาพบว่า คະแนจากแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้เรื่อง anaphora และคະแนจากแบบทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 และนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับ anaphora ชนิดอื่นยกเว้น proverbs ซึ่งนักเรียนสามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ นักเรียนจะต้องตอบข้อคำถามถูก 4 ใน 5 ข้อของ anaphora แต่ละชนิด

นอกจากนี้ อัจฉราพรรณ ได้สรุปความรู้เกี่ยวกับ anaphora ของนักเรียนว่า ความรู้ของนักเรียนเรื่อง proverbs และ pronouns อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนได้คะแนนจากเรื่องทั้งสองสูงกว่าเรื่องอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ได้รับการสอน anaphora 2 ชนิดนี้มากกว่าชนิดอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนจะมีความคุ้นเคยกับ pronouns เป็นพิเศษ เพราะปรากฏอยู่ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนความรู้ของนักเรียนเรื่อง class inclusive anaphora อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนไม่ค่อยสนใจเรื่องนี้เท่าที่ควร เพราะมีปรากฏอยู่ในหนังสือเรียนไม่มากนัก

ในกรณีเดียวกัน สิริพร เมืองพรวน (2525) ได้ศึกษาความเข้าใจความสัมพันธ์ของการอ้างอิงย้อนหลังในข้อความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 400 คน โดยใช้รูปแบบของการอ้างอิงย้อนหลังในข้อความต่อเนื่องที่เชื่อมโยงด้วยเครื่องหมายรูปเรื่อง 4 ชนิด ตามแนวของฮัลลiday และฮาซาน (Halliday and Hasan) ซึ่งได้แก่ หน่วยอ้างอิง (reference) คำแทน (substitution) การละคำไว้ในฐานที่เข้าใจ (ellipsis) และเครื่องหมายทางคำศัพท์ (lexical anaphoric form) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนคุ้นเคยกับ personal reference (I, he, she, they, them etc.) มากที่สุด และมักจะใช้ในการติดต่อสื่อสารทางการพูดและการเขียน แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาของนักเรียนในการตีความและการหาความหมายซึ่งกระจายอยู่ในข้อความ คือ ความยากในการเชื่อมโยงความหมายของ personal reference กับหน่วยที่ถูกอ้างอิง (antecedent) สำหรับเครื่องหมายทางคำศัพท์ นักเรียนสามารถเข้าใจหน่วยผูกพันทางคำศัพท์จากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกัน (synonym or near-synonym) คำที่มีความหมายครอบคลุม ชนิดหรือประเภท (superordinate) และคำที่มีความหมายโดยทั่วไป (general word) ซึ่งมีความหมายกว้างครอบคลุมคำศัพท์อื่นได้หลายคำ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเชื่อมโยงความหมาย หรือยากต่อการเข้าใจ

สำหรับส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียน สกล เกิดผล ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบอิสระของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิเคราะห์พบข้อบกพร่องประการหนึ่งที่เกิดขึ้น คือ ข้อบกพร่องที่เกิดจากการพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนยังไม่สมบูรณ์ (Development Errors) ส่วนหนึ่งคือ การประยุกต์กฎเกณฑ์ที่ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete

application of rule) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. การใช้สรรพนามที่ไม่สอดคล้องกับนาม

ตัวอย่าง

My parents tell me that you must see many things.

จากตัวอย่าง สกส ได้พิจารณาว่า การใช้สรรพนาม "you" ใน direct speech ไม่ได้ถูกเปลี่ยนเป็น "I" ใน indirect speech ถือว่าไม่ถูกต้อง ในที่นี้อาจกล่าวได้ว่า "you" ใน direct speech อ้างถึงสรรพนามบุรุษที่สอง แต่อย่างไรก็ตาม สกส ดูเหมือนจะปฏิเสธความเป็นไปได้ที่ว่า "you" ใน direct speech อ้างถึงคนทั่วไปได้ ในกรณีนี้ "you" จะยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงใน indirect speech และในความเป็นจริงแล้ว ตัวอย่างข้างต้นอาจถูกต้อง

2. การไม่เติมคำหลักและคำไวยกรณที่จำเป็น

2.1 การไม่เติมสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม (object pronoun)

ตัวอย่าง

I like this weather and I wait for Ø a long time.

I decide to buy Ø immediately.

2.2 การไม่เติม noun complement

ตัวอย่าง

I was a very very beautiful Ø.

It was the first Ø I write English letter.

เช่นเดียวกับที่ สมบูรณ์ วิชาวิบูล (2528 : 47 - 54, 116) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต ภายหลังบทเรียนการเขียนเพื่อสื่อความหมาย และการเขียนเรียงความแบบเดิม ผลการวิเคราะห์ประการหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในลักษณะของการใช้โครงสร้างที่สำคัญดังนี้

1. การใช้สรรพนามในที่ที่ไม่จำเป็น

ตัวอย่าง

He turned to get the tape-recorder which the man wanted it.

(He turned to get the tape-recorder which the man wanted.)

2. การใช้คำซ้ำ

ตัวอย่าง

He wanted to the shopkeeper and asked the shopkeeper how much the radio cost.

(He wanted to the shopkeeper and asked him how much the radio cost.)

จากตัวอย่างข้างต้น ลักษณะการใช้โครงสร้างข้อ 1 ผิดไวยากรณ์ กล่าวคือ "which" ซึ่งเป็นประพจน์สรรพนาม (relative pronoun) ที่ชี้ให้เห็นถึงหน่วยที่ถูกอ้างถึงถึง (antecedent) คือ tape-recorder และทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา "wanted" ในประโยค relative ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะใช้ "it" แทนที่ "which" โดยทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา "wanted" อีก ในขณะที่ลักษณะการใช้โครงสร้างข้อ 2 ไม่ผิดไวยากรณ์ แต่อาจเป็นเรื่องของเหตุผลการใช้ข้อความต่อเนื่องที่ไม่สมบูรณ์เหมาะสม นั่นคือ ในกรณีที่มีหน่วยอ้างอิงถึงบุคคลเดียวกัน จำนวน 2 หน่วย ตามปกติจะใช้สรรพนามเป็นหน่วยอ้างอิงตัวที่สอง เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการซ้ำนามวลี ในกรณีที่เป็นที่เข้าใจชัดเจนว่าหน่วยอ้างอิงนั้นอ้างอิงถึงสิ่งใด

3. การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์

3.1 ละประธานของประโยค

ตัวอย่าง

I will be your guide and I stay with me.

(I will be your guide and you stay with me.)

3.2 การละกรรมของประโยค

ตัวอย่าง

I did not tell I the title of his recent book.

(I did not tell you the title of his recent book.)

นอกจากนี้ สมบูรณ์ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ข้อความต่อเนื่องว่า ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกด้านการใช้คำนาม คำสรรพนาม คำเชื่อมและคำอื่น ๆ ในข้อความต่อเนื่องหรืออนุเจต เดียวกันให้มากขึ้น เช่น เมื่อผู้เขียนกล่าวถึง "Mary" ต่อมาควรใช้สรรพนาม "she" แทน "Mary" เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์กันในข้อความได้ชัดเจน หรือ เมื่อผู้เขียนเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับ "cats, dogs หรือ birds" ต่อมาควรใช้คำว่า "animals" เพื่ออ้างอิงถึงสัตว์ทั้งสามชนิดดังกล่าว มาแล้ว

ความเห็นเพิ่มเติมประการหนึ่งของสมบูรณ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ในประโยค

มีความสำคัญมากที่จะทำให้ข้อความมีความต่อเนื่อง ความเรียงที่ดีควรจะมีการใช้คำต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันอย่างถูกต้องและกลมกลืน ดังนั้น การสอนข้อความต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนภาษา ตลอดจนช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

นอกเหนือจากการอ่านและการเขียนแล้ว ผลกระทบอีกประการหนึ่งคือ การแปล ดังที่ กรองจิตต์ ทรงเจียรพะพานิช (2528 : 86 - 87) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายงานทางราชการจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และพบข้อบกพร่องประการหนึ่ง คือ การละหน่วยนาม

ตัวอย่าง

คณิตศาสตร์ถือว่าเป็นวิชาที่สำคัญที่สุดวิชาหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 เนื่องจากเป็นวิชาพื้นฐานที่จะนำไปสู่การปรับทักษะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในสภาวะแวดล้อมของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

During the day of an expanded innovation technology, mathematics is the regarded as one of the most important subjects in the functional literacy curriculum (level 3 - 4) since it is the basic course which could lead to the adjustment at various skills neccessary for life improvement. (it)

ตัวอย่าง

การให้ผู้เรียนทำการทดลองด้วยตนเองนั้น มีขั้นตอนที่ครูต้องปฏิบัติทั้งก่อนที่ผู้เรียนจะทดลอง ขณะที่ผู้เรียนกำลังทดลอง และภายหลังจากที่ผู้เรียนทำการทดลองแล้ว ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่ครูผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จวิชาวิทยาศาสตร์ควรได้รับการฝึกฝน

Self-discovery which will produce significant learning can be accomplished through methods of teaching using scientific experimentation. Teaching using experimentation method requires that teachers follow certain procedures prior to, while, and after experimentation. Teachers of Functional Education classes therefore are required to be familiar with it. (the method)

กล่าวโดยสรุป จากผลการศึกษาข้างต้น จะพบว่า เครื่องผูกพันทางคำศัพท์ และคำบุรุษสรรพนาม เป็นลักษณะประการหนึ่งของ subsequent nominal reference ที่ทำหน้าที่เป็นคำอ้างถึงสิ่งเดียวกันครั้งต่อไป ที่มีผลต่อคุณภาพของงานเขียนหรือตำราภาษาอังกฤษ ปัญหาของผู้ที่

ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในการเรียนรู้ จะพบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. หน่วยอ้างอิงแสดงถึงบุคคล (personal reference)

1.1 ความลำบากในการเชื่อมโยงความหมายของหน่วยอ้างอิงแสดงถึงบุคคล และหน่วยที่ถูกอ้างอิง (antecedent) หรือการแปลความหมายผิดไป

1.2 การใช้คำบุรุษสรรพนามในตำแหน่งที่ไม่จำเป็นในประโยคภาษาอังกฤษ เช่น การใช้บุรุษสรรพนามซ้ำกับประธานสรรพนาม (relative pronoun)

2. การละคำหลักหรือคำไวยากรณ์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในภาษาอังกฤษ เช่น การละคำนาม คำสรรพนาม ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือส่วนที่ทำให้คำนามสมบูรณ์ (noun complement) นอกจากนี้ ผู้เรียนบางคนขาดสามัญสำนึกในการระบุหรือแปลความหมายของข้อความที่หายไป

3. การซ้ำคำ ได้แก่ การใช้คำเดิมซ้ำ ซึ่งตามปกติจะใช้คำสรรพนามในภาษาอังกฤษ

4. การใช้คำที่มีความหมายทั่วไป คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิดหรือประเภท คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ก่อให้เกิดปัญหาในการเชื่อมโยงความหมายของคำที่ใช้อ้างอิงสิ่งเดียวกัน

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาของ คูเปอร์ (Cooper) ชี้ให้เห็นว่า คำที่มีความหมายเหมือนกัน (synonym) เป็นลักษณะของภาษาประการหนึ่งที่ทำให้เกิดความยากต่อกลุ่มผู้อ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในการติดต่อสื่อสาร

นามวลีในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

โครงสร้างของกลุ่มคำนามที่ปรากฏในภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีดังนี้

องค์ประกอบของนามวลีหรือกลุ่มคำนามในภาษาอังกฤษ

ลีช และ สวาทวิก (Leech and Svartvik. 1975 : 196, 205 - 207, 225 - 230, 268 - 275) ได้แสดงรายละเอียดของโครงสร้างของนามวลีในภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า นามวลีประกอบด้วยคำหลัก (head) อาจจะมีหรือไม่มีคำนำหน้านาม (determiner(s)) และส่วนขยายนาม (modifier(s)) ก็ได้ คำนาม คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ที่แสดงถึงประเภทของคน เช่น คนรวย และลักษณะของสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น absurd จะทำหน้าที่เป็นคำหลักของนามวลี

คำนำหน้านาม (determiners) เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโครงสร้างของนามวลีมากกว่าส่วนขยายนาม (modifiers) คำนำหน้านามจะทำให้คำนามนั้นแสดงการชี้เฉพาะ (definite) เช่น the boy, ไม่ชี้เฉพาะ (indefinite) เช่น a boy หรือแสดงจำนวนของนาม เช่น many boys

ตำแหน่งของคำนำหน้านามนี้จะอยู่ข้างหน้าคำนาม คำนำหน้านามแบ่งออกได้ดังนี้

1. central determiners ได้แก่ คำที่อยู่ในประเภทของ article, demonstrative, possessive, quantifier (เช่น some, any etc.), wh-determiners
2. predeterminers ได้แก่ all, both, half, double, twice, one-third, three-quarters, what หรือ such ตามด้วยคำนามนับได้เอกพจน์
3. postdeterminers ได้แก่ คำที่อยู่ในประเภทของ cardinal, numerals, ordinal numerals, general ordinals และ quantifiers

ส่วนขยายนาม (modifiers) แบ่งออกได้ดังนี้

1. premodifiers คือ ส่วนขยายนามที่อยู่ข้างหน้าคำหลัก ได้แก่ adjective, participles
2. postmodifiers คือ ส่วนขยายนามที่อยู่ตามหลังคำหลัก ได้แก่ relative clause, prepositional phrases, non-finite clauses, appositive clauses, clauses of time, place, manner and reason, adverb ที่แสดง place, time, adjectives

นอกจากคำอธิบายเกี่ยวกับนามวลีของลีช และ สวาทวิก แล้ว ฮัลลiday และ ฮาซาน (Halliday and Hasan. 1976) ได้ศึกษาองค์ประกอบของนามวลี ซึ่งเรียกว่า nominal group โดยได้พิจารณาเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. Structures แบ่งออกเป็น

1.1 logical (ตามตำแหน่ง) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1.1 head (คำหลัก) ได้แก่ คำนามทั่วไป ที่อาจมีส่วนขยายนามด้วยก็ได้
คำนามที่เฉพาะหรือคำสรพนาม ซึ่งจะปรากฏตามลำดับไม่มีส่วนขยาย

1.1.2 modifier (ส่วนขยาย)

1.1.2.1 premodifier คือ ส่วนขยายที่อยู่หน้าคำหลัก

1.1.2.2 postmodifier คือ ส่วนขยายที่อยู่ตามหลังคำหลัก

ตัวอย่าง

The two high stone walls along the roadside

จากตัวอย่าง องค์ประกอบของ nominal group แบ่งตามแนว logical ได้ดังนี้

head : walls

premodifier : the two high stone

postmodifier : along the roadside

1.2 experiential เป็นการแบ่งตามหน้าที่ของคำที่แสดงออกมา ได้แก่

1.2.1 deictic ได้แก่ determiner ที่แสดงลักษณะชี้เฉพาะและไม่

ชี้เฉพาะ

1.2.2 numerative ได้แก่ จำนวนตัวเลข หรือคำบอกจำนวนอื่น ๆ ที่

แสดงจำนวนและการเรียงลำดับ

1.2.3 epithet ได้แก่ adjective ที่แสดงคุณลักษณะ

1.2.4 classifier ได้แก่ คำนามทั่วไป หรือคำนามชี้เฉพาะที่แสดง

subclass

1.2.5 qualifier ได้แก่ relative clause หรือ prepositional

phrase แสดงลักษณะของความสัมพันธ์และกระบวนการ

1.2.6 thing ได้แก่ คำนามหรือส่วนต่าง ๆ ข้างต้น

ตัวอย่าง

The two high stone walls along the roadside

จากตัวอย่าง องค์ประกอบของ nominal group ตามแนว experiential แบ่งได้ดังนี้

deictic = the numerative = two

epithet = high classifier = stone

qualifier = along the roadside

thing = wall

2. classes ประกอบด้วยส่วนย่อย ๆ 5 ส่วน ได้แก่

2.1 determiner

2.2 numeral

2.3 adjective

2.4 noun

2.5 prepositional group

ตัวอย่าง

The two high stone walls along the roadside

จากตัวอย่าง องค์ประกอบของ nominal group ตาม classes แบ่งได้ดังนี้

determiner = the

numeral = two

adjective = high

noun = stone walls

prepositional group = along the roadside

ตารางต่อไปนี้เป็น การเปรียบเทียบองค์ประกอบของนามวลีตามแนวต่าง ๆ

Structure:	Premodifier				Head	Postmodifier
logical						
experiential	Deictic	Numerative	Epithet	Classifier	Thing	Qualifier
classes :	deter- miner	numeral	adjec- tive	noun	noun	[preposition group]

จากแนวคิดของฮัลลiday และ อาชาน เกี่ยวกับโครงสร้างของนามวลี จะพบว่า บางส่วนมีลักษณะคล้ายกับแนวของลิซ และ สวาทิด คือ ได้พิจารณาองค์ประกอบของนามวลี โดยอาศัยตำแหน่งที่ปรากฏในโครงสร้างของนามวลี และชนิดของคำที่ปรากฏในโครงสร้างนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างที่ปรากฏ เช่น determiner ถือเป็นส่วนสำคัญหลักส่วนหนึ่งของนามวลีในทัศนะของลิซ และ สวาทิด ขณะที่ determiner ในทัศนะของฮัลลiday และ อาชาน เป็นส่วนประกอบย่อยของ nominal group ตามแนว experiential ซึ่งจะตรงกับส่วนต่าง ๆ ที่ปรากฏในแต่ละส่วนของโครงสร้างของนามวลีตามทัศนะของลิซ และ สวาทิด เช่น เมื่อฮัลลiday และ อาชาน ใช้ deictic จะตรงกับ determiner, numerative ตรงกับ numeral, epithet ตรงกับ adjective, classifier และ thing ตรงกับ noun และ qualifier ตรงกับ prepositional group

ตัวอย่างการวิเคราะห์โครงสร้างของนามวลีตามทัศนะของลิซ และ สวาทิด และ ฮัลลiday และ อาชาน

ตัวอย่าง

my first two green history books

	Leech and Svartvik's view		Halliday and Hasan's view	
			Structure	Experiential
my	central determiner	(possessive)	premodifier	deictic
first	postdeterminer	(ordinal)		numerative
two	postdeterminer	(cardinal)		numerative
green	premodifier	(adjective)		epithet
history	premodifier	(noun)		classifier
books	head	(noun)	head	thing

a pretty tall red brick house

	Leech and Svartvik's view		Halliday and Hasan's view	
			Structure	Experiential
a	central determiner	(article)	premodifier	deictic
pretty	premodifier	(adjective)		epithet
tall	premodifier	(adjective)		epithet
red	premodifier	(adjective)		epithet
brick	premodifier	(noun)		classifier
house	head	(noun)	head	thing

จากตัวอย่างการวิเคราะห์ข้างต้น จะพบว่าในทัศนะของลิซ determiner เป็นส่วนประกอบหลักที่สำคัญของนามวลี ขณะที่ อัลดิเดย์ และ อาซาน ถือว่าเป็นส่วนย่อยของ premodifier นอกจากนี้ อัลดิเดย์ และ อาซาน ได้ศึกษาโครงสร้างของนามวลี ตามแนว experiential ซึ่งทำหน้าที่ในการชี้เฉพาะของคำนาม จากตัวอย่าง deictic ตรงกับ determiner (possessive, article), epithet ตรงกับ premodifier (adjective), classifier ตรงกับ premodifier (noun) และ thing ตรงกับ head (noun)

องค์ประกอบของนามวลีในภาษาไทย

วิจินต์ ภาณุพงศ์ (2531 : 159 – 161) ได้อธิบายองค์ประกอบของนามวลีว่า เป็นส่วนประกอบของนามวลีซึ่งอาจจะปรากฏตามลำพัง หรือประกอบกันเข้าเป็นโครงสร้างของนามวลี อาจเป็นคำหรือกลุ่มคำก็ได้ แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1. หน่วยหลัก (ล)

หน่วยหลักอาจประกอบด้วย

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง
1. คำนามคำเดียว	เด็ก เสือ ต้นไม้ หลอดไฟ ผ้าปูโต๊ะ
2. คำสรรพนามคำเดียว	ฉัน เธอ คุณ
3. คำนาม + คำเชื่อมนาม + คำนาม	เด็กหรือผู้ใหญ่ เสือกับกางเกง
4. คำนาม + คำเชื่อมนาม + คำสรรพนาม	บ้านของเธอ
5. คำนาม + คำสรรพนาม	บ้านเธอ นาฬิกาฉัน

คำนามที่เป็นส่วนประกอบของหน่วยหลักในทัศนะของวิจินต์ อาจเป็นคำนามเดี่ยว (หน่วยคำอิสระ) หรือคำผสม ซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำอิสระหลายหน่วย เช่น หลอดไฟ ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระ 2 หน่วย คือ หลอด และไฟ หรือ ผ้าปูโต๊ะ ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระ 3 หน่วย คือ ผ้า ปู โต๊ะ และคำผสมอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำอิสระอย่างน้อย 1 หน่วย เช่น นักเขียน นัก เป็นหน่วยคำอิสระ และ เขียน เป็นหน่วยคำอิสระ

นอกจากนี้ วิจิตร (2530 : 76) ได้อธิบายคำเชื่อมนามว่า คำเชื่อมนามในภาษาพูดมี 4 คำ ได้แก่ กะ กับ หรือ ของ และคำเชื่อมนามในภาษาเขียนมี 5 คำ ได้แก่ กะ กับ หรือ ของ และ ลักษณะพิเศษของคำเชื่อมนาม คือ จะปรากฏระหว่างคำนาม 2 คำ และจะไม่ลงเสียงหนัก จากตัวอย่างข้างต้น ส่วนประกอบของหน่วยหลักข้อ 3 และข้อ 4 "หรือ" และ "ของ" ต่างเป็นคำเชื่อมนาม วิจิตร ไม่ได้ให้ความเห็นว่า คำนามที่นำหน้าและตามหลังคำเชื่อมนาม "หรือ" มีฐานะเท่าเทียมกัน แต่คำเชื่อมนามของ "ของ" คำนามตัวแรก หรือ คำนามที่นำหน้าคำเชื่อมนาม "ของ" มีความสำคัญกว่าตัวหลัง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า คำเชื่อมนาม "ของ" แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันระหว่างคำนามที่นำหน้าหรือตามหลังคำเชื่อมนาม

2. หน่วยคุณศัพท์ (ค)

หน่วยคุณศัพท์ประกอบด้วย

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง	
1. คำคุณศัพท์คำเดียว	กระเป๋ <u>าใหญ่</u>	<u>เสื้อใหม่</u>
2. คำลักษณนาม + คำคุณศัพท์	กระเป๋ <u>าใบใหญ่</u>	<u>เสื้อตัวใหม่</u>

3. หน่วยจำนวน (จ)

หน่วยจำนวน อาจประกอบด้วย คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง
1. คำลักษณนามคำเดียว	ชอ <u>หมอนใบ</u> (=หมอน 1 ใบ)
2. คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม	กระเป๋ <u>า 2 ใบ</u>
3. คำลักษณนาม + คำลำดับที่	รถ <u>คันที่ 2</u> ไฟ <u>ใบสุดท้าย</u>
4. คำหน้าจำนวน + คำลักษณนาม	<u>เสื้ออีกตัว</u> (อีก 1 ตัว) <u>บุหรีทั้งหอ</u> (ทั้ง 1 หอ)
5. คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน	ผ้า <u>หาลาเค</u> น้ำตาล <u>ช้อนกว่า ๑</u>

ส่วนประกอบ

ตัวอย่าง

6. คำจำนวนนับ + คำลักษณะนาม + คำลำดับที่ รถ 2 คัน หน้า ลูก 3 คน แรก
7. คำหน้าจำนวน + คำจำนวนนับ + คำลักษณะนาม มะนาว เล็ก 2 ลูก
8. คำจำนวนนับ + คำลักษณะนาม + คำหลังจำนวน ผ้า 2 หลา เศษ

จากตัวอย่างในส่วนประกอบข้อ 1 สังเกตได้ว่า คำลักษณะนาม (ใบ) ซึ่งตามหลังคำนาม "หมอน" ในกรณีนี้ ความหมายของคำลักษณะนามเองมีความหมายบอกจำนวนเป็น "หนึ่ง" และ ส่วนประกอบในลักษณะนี้จะปรากฏในภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน

4. หน่วยกำหนด (ก)

หน่วยกำหนดประกอบด้วย

ส่วนประกอบ

ตัวอย่าง

1. คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา - นี้ นั้น ไหน เลื่อนี้ บ้านนั้น ถนนไหน
2. คำบอกกำหนดเสียงโท เลื่อนี้ ตุนั้น ต้นไม้โน้น
3. คำลักษณะนาม + คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตวา เลื่อนี้ ตัวนี้ บ้านหลังนั้น ถนนสายไหน
- นี้ นั้น ไหน

จากส่วนประกอบทั้ง 4 ชนิดข้างต้น อาจจะนำมาประกอบเข้าเป็นแบบโครงสร้างของ นามวลีได้ 12 แบบ ดังนี้

1. หน่วยหลัก - เด็ก เลื่อน บ้านคุณ ร่วมกะหมวก
2. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ - ดิถีใหม่ ดิถีหลังใหม่
3. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน - ต้นไม้ 2 ต้น ลูก 2 คน แรก
4. หน่วยหลัก หน่วยกำหนด - เลื่อนี้ เลือนี้ ตัวนี้
5. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยจำนวน - ต้นไม้ใหญ่ 2 ต้น
6. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยคุณศัพท์ - กระดาษ 3 แผ่น บาง ๆ

ข้าว 2 หม้อใหญ่ น้ำหอม 3 ขวดเล็ก

จากองค์ประกอบของโครงสร้างแบบที่ 5 จะสังเกตได้ว่า "ตันไม้ใหญ่ 2 ตัน" มาจากหน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ "ตันไม้ใหญ่" หรือ "ตันไม้ตันใหญ่" และหน่วยหลัก หน่วยจำนวน "ตันไม้ 2 ตัน" ซึ่งจะเห็นว่า คำนามและคำคุณศัพท์สามารถปรากฏร่วมกับคำลักษณะนามคำเดียวกัน และคำคุณศัพท์ใน "ตันไม้ใหญ่" ไม่มีลักษณะนาม จะปรากฏร่วมกับคำนาม "ตันไม้" ดังนั้น ในกรณีนี้อาจเป็น "ตันไม้ใหญ่ 2 ตัน" หรือ "ตันไม้ตันใหญ่ 2 ตัน" นั่นคือ หน่วยคุณศัพท์ "ใหญ่, ตันใหญ่" และหน่วยจำนวน "2 ตัน" ทำหน้าที่ขยายหน่วยหลัก (คำนาม) "ตันไม้"

ในกรณีของตัวอย่างในแบบโครงสร้างที่ 6 "ข้าว 2 หม้อใหญ่" (หน่วยหลัก หน่วยจำนวน) และ "ข้าวหม้อใหญ่" หรือ "ข้าวใหญ่" (หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์) จะเห็นได้ว่าคำคุณศัพท์ "ใหญ่" ที่ไม่มีคำลักษณะนาม "หม้อ" ไม่สามารถเกิดร่วมกับคำนาม "ข้าว" ได้ ในทางตรงกันข้าม "หม้อใหญ่" ซึ่งประกอบด้วยคำลักษณะนามและคำคุณศัพท์ คำคุณศัพท์ "ใหญ่" ทำหน้าที่ขยายคำลักษณะนาม "หม้อ" ดังนั้น การเรียงลำดับคำของนามวลีนี้อาจจะเป็น "ข้าว 2 หม้อใหญ่" หรือ "ข้าวหม้อใหญ่ 2 หม้อ" เช่นเดียวกับแบบโครงสร้างที่ 5 คือ "ตันไม้ตันใหญ่ 2 ตัน" แต่จะไม่ปรากฏเป็น "ข้าวใหญ่ 2 หม้อ" เช่นเดียวกับ "ตันไม้ใหญ่ 2 ตัน" เพราะฉะนั้น ในแบบโครงสร้างที่ 6 นี้ หน่วยคุณศัพท์จะขยายหน่วยจำนวนมากกว่าขยายหน่วยหลัก แบบโครงสร้างนี้อาจเป็น หน่วยหลัก (หน่วยจำนวน หน่วยคุณศัพท์) ก็ได้

7. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยกำหนด - บ้านหลังเล็กหลังนี้

จากตัวอย่าง เราสามารถสลับตำแหน่งของคำได้เป็น "บ้านหลังนี้หลังเล็ก" ประกอบด้วยหน่วยหลัก หน่วยกำหนด หน่วยคุณศัพท์ ซึ่งวิจิตรสันไม้ได้กล่าวถึงในกรณีดังกล่าวนี้

8. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยกำหนด - ตันไม้ 2 ตันนั้น ข้าว 3 หม้อนี้

9. หน่วยหลัก หน่วยกำหนด หน่วยจำนวน - ตันไม้ตันนี้ตันเดียว จานชุดนี้เล็ก 3 ใบ

จากแบบโครงสร้างที่ 8 และ 9 จะพบความแตกต่างของส่วนประกอบของหน่วยกำหนด นั่นคือ แบบโครงสร้างที่ 8 หน่วยกำหนด ซึ่งตามหลังหน่วยจำนวน จะไม่มีคำลักษณะนามนำหน้า ในกรณีนี้ คำลักษณะนามของหน่วยจำนวนและของหน่วยกำหนดเหมือนกันและอยู่ติดกัน คือ "ตันไม้ 2 ตันตันนั้น" "ข้าว 3 หม้อหม้อนี้" ตามความเห็นของวิจิตรสัน ในกรณีนี้ คำลักษณะนามของหน่วยกำหนดจะถูกกลบไว้ เพื่อหลีกเลี่ยงการซ้ำคำ ในทางตรงกันข้าม หน่วยกำหนดซึ่งนำหน้าหน่วยจำนวน คือ ส่วนประกอบของคำลักษณะนามและ "นี้" ถึงแม้ว่าจะมีการใช้หน่วยกำหนดโดยไม่มีคำลักษณะนามก็ตาม แต่ความหมายไม่ได้เน้นเท่ากับการมีคำลักษณะนามปรากฏร่วมอยู่ด้วย

จากตัวอย่างแบบโครงสร้างที่ 9 "งานชุดนี้สัก 3 ใบ" คำลักษณะนามของหน่วยกำหนด (ชุด) และของหน่วยจำนวน (ใบ) จะแตกต่างกัน วิจิตรวิทย์ไม่ได้อธิบายรายละเอียดในส่วนนี้ แต่อย่างไรก็ตาม หากคำลักษณะนามทั้ง 2 เป็นตัวเดียวกัน เช่น เป็น "ใบ" ทั้ง 2 ตำแหน่ง นามวลีนี้จะเป็นไปได้ เพราะจะเป็น "งานใบนี้สัก 3 ใบ" "งานใบนี้" ในนามวลีนี้ ความหมายของคำลักษณะนามบอกจำนวนเป็นหนึ่ง ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะเป็น "งาน 1 ใบนี้สัก 3 ใบ" และในทำนองเดียวกันในการเปลี่ยนคำลักษณะนาม "ใบ" เป็น "ชุด"

10. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยจำนวน หน่วยกำหนด

- หนังสือเล่มหนา 3 เล่มโขน

11. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยกำหนด หน่วยจำนวน

- บ้านหลังเล็กหลังนี้อีก 1 หลัง

12. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยคุณศัพท์ หน่วยกำหนด

- เนื้อ 2 ชิ้นใหญ่ๆ ข้าว 2 หม้อใหญ่นั้น

แบบโครงสร้างที่ 10 - 12 เป็นการเชื่อมโยงแบบโครงสร้างที่ 5 - 9 ซึ่งประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วน

จากข้อความข้างต้น วิจิตรวิทย์พยายามอธิบายนามวลี โดยการใช้แบบโครงสร้างเป็นกรอบของการวิเคราะห์ จะเห็นว่า องค์ประกอบของนามวลีจะถูกแบ่งตามกรอบของแบบโครงสร้าง โดยการพิจารณาถึงตำแหน่งของการเรียงลำดับคำ

นาวรรณ พันธุเมธา (2531 : 200 - 203) ได้อธิบายองค์ประกอบของนามวลีว่าเป็นกลุ่มคำ ซึ่งประกอบด้วยคำนาม คำสรรพนาม เป็นหน่วยหลักของนามวลี และคำที่ทำหน้าที่ขยายนามเรียกว่า หน่วยขยาย และได้อธิบายองค์ประกอบของคำขยายดังนี้

1. คำนาม

คำนามซึ่งขยายหน่วยหลักของนามวลี อาจจะมีคำเชื่อมมาข้างหน้า หรืออาจจะไม่มี และอาจมีคำแยกประเภท (คือ คำลักษณะนามในทัศนะของวิจิตรวิทย์ ภาณุพงศ์) อยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ นอกจากนี้คำนามที่ใช้ขยายบางที่อาจปรากฏได้หลายคำในนามวลี

ส่วนประกอบ		ตัวอย่าง
คำนาม	คำนาม	เสื้อ <u>น้อง</u>
	คำเชื่อม คำนาม	หนังสือบน <u>โต๊ะ</u>
	คำแยกประเภท คำเชื่อม คำนาม	เสื้อ <u>ตัว</u> ใน <u>ตู้</u>
	คำนาม คำนาม	หัวหน้า <u>ภาควิชาภาษาไทย</u>

2. คำสรรพนาม

คำสรรพนามที่ใช้ขยายคำนาม อาจมีคำเชื่อมมาข้างหน้าหรืออาจจะไม่มีและอาจมีคำแยกประเภทอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้

ส่วนประกอบ		ตัวอย่าง
คำนาม	คำสรรพนาม	ลูก <u>เขา</u>
	คำเชื่อม คำสรรพนาม	เสื้อ <u>ของคุณ</u>
	คำแยกประเภท คำเชื่อม คำสรรพนาม	แก้ว <u>ใบ</u> ของ <u>นั้น</u>

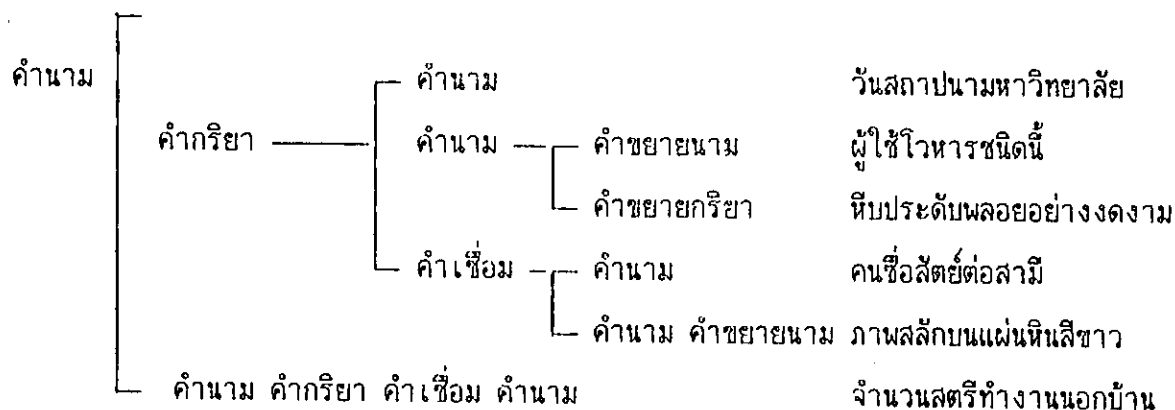
3. คำกริยา

คำกริยาที่ใช้ขยายคำนาม อาจเกิดขึ้นได้ในกรณีต่อไปนี้

ส่วนประกอบ		ตัวอย่าง
คำนาม	คำกริยา	เสื้อ <u>ผ้า</u> สวยงาม
	คำกริยา คำขยายกริยา	ตึกสูง <u>ลิบลิ่ว</u>
	คำแยกประเภท คำกริยา	เด็ก <u>คน</u> โต
	คำแยกประเภท คำกริยา คำขยายกริยา	บ้านหลัง <u>ใหญ่</u> ม <u>หึมา</u>

ส่วนประกอบ

ตัวอย่าง

นววรรณ ได้อธิบายชนิดของคำกริยา ดังนี้ (นววรรณ พันธุเมธา. 2527 : 6 - 12)

1. กริยาเปรียบเทียบ ใช้สำหรับเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ หรือบุคคลต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งเดียวกัน บุคคลเดียวกัน เหมือนกันหรือเท่ากันหรือไม่ และกริยาชนิดนี้จะปรากฏร่วมกับหน่วยนาม 2 หน่วย ตัวอย่างกริยานี้ เช่น เป็น เหมือน เท่า คือ

2. กริยาแสดงภาพ ใช้แสดงภาพของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นสภาพทางจิตใจ หรือสภาพทางร่างกาย กริยาบางคำบอกลักษณะ สัมผัส สี นิสัย อายุ ค่า และความเร็ว

3. กริยาแสดงประสบการณ์ ได้แก่ คำกริยาที่แสดงการรู้ การรู้สึก และประสาทสัมผัส เช่น โกรธ เสียใจ อายุ ฯลฯ

4. กริยาแสดงอาการ อาจแสดงอาการเคลื่อนที่ หรืออาการอยู่กับที่ เช่น นั่ง หัวเราะ กระโดด ร้อง ฯลฯ

5. กริยาที่เป็นสาเหตุให้เปลี่ยนแปลง ได้แก่ คำกริยาที่มีความหมายว่าทำให้ผู้อื่นเปลี่ยนอาการ หรือเปลี่ยนสถานที่ เช่น ผลัก ดึง ให้ ฯลฯ

ในทัศนะของนววรรณ คำกริยาล้วนมากที่เป็นหน่วยขยายในนามวลี คือ กริยาแสดงสภาพ ซึ่งจะขยายความหมายของคำนามในหลาย ๆ ด้าน เช่น บอกขนาด สี คุณสมบัติ รูปร่าง ฯลฯ และอาจจะเกิดร่วมกับคำแยกประเภท

จากตัวอย่างข้างต้น คำกริยา สวยงาม สูง ใหญ่ ชือสัตย์ เป็นกริยาแสดงสภาพ ประดับ
ทำงาน เป็นกริยาแสดงอาการ และ สถาปนา สลัก เป็นกริยาที่เป็นสาเหตุให้เปลี่ยนแปลง ทั้งหมด
เป็นคำกริยาที่ใช้ขยายคำนามหลัก

นอกจากนี้ กริยาแสดงอาการ กริยาแสดงประสบการณ์ และกริยาแสดงสภาพ อาจใช้เป็น
หน่วยขยายของคำกริยาหลัก จากตัวอย่าง ลิบลิว มหิมา อย่างงดงาม เป็นคำขยายกริยาของคำ
กริยา สูง ใหญ่ และประดับ ตามลำดับ

คำว่า "ชนิดนี้" และ "สีขาว" เป็นคำขยายนามของคำนาม "โถहार" และ "แผ่นหิน"
ตามลำดับ แม้ว่าคำทั้งสองจะทำหน้าที่เดียวกัน คือ เป็นส่วนขยายของคำนาม แต่มีบางส่วนที่
แตกต่างกัน คือ "ชนิดนี้" เป็นคำแยกประเภท ซึ่งเกิดร่วมกับคำบ่งชี้ "นี้" และ "สีขาว" เป็น
คำกริยาแสดงสภาพ เพราะฉะนั้น ทั้งคำแยกประเภทที่เกิดร่วมกับคำบ่งชี้และคำกริยาสามารถ
ขยายคำนาม นอกจากคำทั้งสองดังกล่าวแล้ว คำนามอาจสามารถขยายคำนามด้วยตนเองได้ จาก
ตัวอย่างสุดท้าย "จำนวนสตรี" คำว่า "สตรี" ขยาย "จำนวน" ซึ่งได้กล่าวถึงแล้วในกรณีของ
คำนามที่ใช้เป็นคำขยาย

4. คำบอกจำนวน

คำบอกจำนวน เป็นคำซึ่งแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ เช่น จำนวนเลข 1, 2, 3, 4
 ฯลฯ และคำอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับจำนวน เช่น บาง ทุก ๆ หลาย ก็ ฯลฯ

นามวลีซึ่งประกอบด้วยคำนามและคำบอกจำนวน อาจเกิดร่วมกับคำแยกประเภทและแสดง
ถึงความรู้สึกของผู้พูดเกี่ยวกับจำนวนที่มากกว่าหรือน้อยกว่า หรือคำบอกความสำคัญ เช่น ตั้ง ถึง
เท่านั้น เนียง แค

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง
คำนาม	คำบอกจำนวน คำแยกประเภท
	ปากกา 2 <u>ด้าม</u>
	คำแยกประเภท คำบอกจำนวน
	วิทยุคัน <u>เดียว</u>
	คำบอกความสำคัญ คำบอกจำนวน คำแยกประเภท
	เสื้อ <u>ตั้งหลายตัว</u>

5. คำบอกลำดับ

คำบอกลำดับประกอบด้วย คำว่า "ที่" นำหน้าจำนวน เช่น ที่ 1 ที่ 2 ฯลฯ และคำอื่น ๆ เช่น แรก สุดท้าย หลัง ก่อน

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง
คำบอกลำดับ คำนาม คำแยกประเภท คำบอกลำดับ	โต๊ะที่ 3 บ้านหลังที่ 2

6. คำบ่งชี้

ตัวอย่างคำบ่งชี้ เช่น นี่ นั้น โน้น นี่ นั้น โน้น นามวลีซึ่งประกอบด้วยคำนามและคำบ่งชี้ อาจเกิดร่วมกับคำแยกประเภทหรือไม่ก็ได้

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง
คำบ่งชี้ คำนาม คำแยกประเภท คำบ่งชี้	รูปนี้ กระถางใบนั้น

7. ประโยค (relative clause)

relative clause ซึ่งขึ้นต้นด้วย "ที่, ซึ่ง, อัน" สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายในนามวลี และอาจเกิดร่วมกับคำแยกประเภท

ส่วนประกอบ	ตัวอย่าง
ประโยค relative คำนาม คำแยกประเภท ประโยค relative	ตุ๊กตาที่ร้องได้ บ้านหลังที่อยู่มดถนน

ตัวอย่างของการวิเคราะห์นามวลี

ตัวอย่าง

กระเป๋ากับนั้นของน้อง

ทัศนะของนาวรรณ :

หน่วยหลัก หน่วยขยาย

คำนาม คำกริยา คำนาม

คำนาม คำแยกประเภท คำกริยา คำเชื่อม คำนาม

กระเป๋ากับ ไบ ดำ ของ น้อง

ทัศนะของวิจิตร :

จากตัวอย่างข้างต้น ดูเหมือนว่า นามวลีนี้ประกอบด้วยหน่วยหลัก และหน่วยคุณศัพท์ คือ "กระเป๋ากับน้อง" เป็นส่วนประกอบของหน่วยหลัก และ "ไบดำ" เป็นหน่วยคุณศัพท์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว จากตัวอย่าง องค์ประกอบของหน่วยหลัก "กระเป๋ากับ" และ "ของน้อง" สำหรับตัวอย่างนี้ ไม่อาจใช้แบบโครงสร้างแบบใดของวิจิตรนำมาวิเคราะห์ได้ เพราะไม่มีแบบโครงสร้างที่เหมาะสมสำหรับนามวลีในตัวอย่างดังกล่าว

จากคำอธิบายทั้งสองแนวและตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่า การแบ่งกลุ่มองค์ประกอบของนามวลีของนาวรรณ มีความชัดเจนกว่าของวิจิตร นอกจากนี้ คำกริยาของนาวรรณได้ครอบคลุมคำคุณศัพท์ตามทัศนะของวิจิตร ตลอดจนถึงคำกริยาแท้ ๆ ซึ่งวิจิตรไม่ได้กล่าวถึง ประโยค (relative clause) ในทัศนะของนาวรรณไม่ได้มีการกล่าวถึงตามทัศนะของวิจิตร บางครั้งการพิจารณาโดยอาศัยตำแหน่งของวิจิตรไม่สามารถอธิบายองค์ประกอบของนามวลีได้เท่ากับของนาวรรณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ subsequent nominal reference

งานวิจัยในต่างประเทศ

รอตเวลเลอร์ (Rottweiler. 1985 : 2512 -- 13 - A) ได้ศึกษาระบบ cohesion ในข้อเขียนทางวิชาการทั่วไปที่ได้รับการตีพิมพ์ จำนวน 12 เรื่อง แต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 400 คำ ผลการศึกษามีปรากฏดังนี้

1. เครื่องช่วยสัมพันธ์ความปรากฏติดต่อกันเกือบจะทุกประโยคในข้อความของเรื่องที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ความผูกพันทางคำศัพท์ที่มีความถี่ของการปรากฏสูงกว่าเครื่องช่วยสัมพันธ์ความทางไวยากรณ์และคำเชื่อม

3. ระยะห่างภายในรูปเรื่องระหว่างเครื่องช่วยสัมพันธ์ความทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และคำเชื่อม กับหน่วยที่ถูกอ้างอิง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

เอลเซอร์ชาบี (Elshershabi. 1989 : 1786 - A) ได้ศึกษาเรื่องคำแทนและการผูกพันทางคำศัพท์ในข้อความต่อเนื่อง ในส่วนบทนำของภาษาอังกฤษอารบิก และภาษาอังกฤษอเมริกัน เพื่อที่จะศึกษาถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงระหว่างสองภาษาดังกล่าว เกี่ยวกับการใช้เครื่องสัมพันธ์ความ ผลการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เครื่องสัมพันธ์ความชนิด synonymy และ pronominalization ที่ปรากฏในภาษาอังกฤษอารบิก จะมีความถี่ของการปรากฏสูงกว่าในภาษาอังกฤษอเมริกัน และความแตกต่างของความถี่ในการปรากฏเหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศไทย

ประภาพร มณีโรจน์ (2528) ได้วิเคราะห์การใช้รูปแทนคำนามเพื่อบอกความต่อเนื่องในข้อเขียนภาษาไทย โดยศึกษารูปแทนคำนาม 4 ประเภท คือ รูปแทนคำนาม ประเภทรูป ช้ำรูป บ่งชี้ และคำสรรพนาม จากบทความ 10 บทความ ในวารสารศิลปวัฒนธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า รูปแทนคำนามประเภทรูป มีความถี่ของการปรากฏสูงที่สุด รองลงมาคือ ประเภทช้ำรูป บ่งชี้ และคำสรรพนามตามลำดับ นอกจากนี้ รูปแทนคำนามทั้ง 4 ชนิดนี้ไม่สามารถใช้แทนที่กันได้จากการศึกษาพบว่า รูปแทนคำนามอาจทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ บางครั้งอาจใช้แทนที่กันได้โดยไม่ผิดไวยากรณ์ แต่อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย ได้แก่ การซ้ำซาก การเน้นย้ำ การกำกวม และการอ้างอิงเปลี่ยนไป ผลการศึกษาเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า รูปแทนคำนามแต่ละประเภทไม่สามารถแทนที่กันได้โดยเสรี เป็นเพราะมีลักษณะที่ต่างกัน รูปแทนคำนามประเภทอรูปรูปและช้ำรูป จะให้ความหมายได้แก่รูปนามวลีเดิมที่กล่าวมาแล้ว รูปแทนคำนามประเภทอรูปรูปเป็นวิธีที่จะเลี่ยงความซ้ำซากได้ แต่อาจทำให้เกิดความกำกวม ส่วนรูปแทนคำนามประเภทช้ำรูปไม่ก่อให้เกิดความกำกวม แต่อาจทำให้เกิดความซ้ำซาก รูปแทนคำนามประเภทบ่งชี้ใช้เมื่อต้องการชี้เฉพาะหรือจำแนก คำสรรพนามจะแสดงสถานภาพทางสังคมของนามวลีนั้น ๆ เพิ่มเติม และมักใช้กับนามวลีที่เป็นมนุษย์เป็นส่วนใหญ่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. วิธีการศึกษาข้อมูล

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. หนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่
 - 1.1 ลูกอีสาน แต่งโดย คำพูน บุญทวี แปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง

A Child of the Northeast โดย Susan Fulop Kepner

- 1.2 ไผ่แดง แต่งโดย หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช แปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง Red Bamboo โดย ผู้แต่ง

2. หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

- 2.1 These Happy Golden Years แต่งโดย Laura Ingalls Wilder แปลเป็นภาษาไทยชื่อเรื่อง ปีทองอันแสนสุข โดย สุนทรธรรณ

- 2.2 Animal Farm แต่งโดย George Orwell แปลเป็นภาษาไทยชื่อเรื่อง แอนนิมอล ฟาร์ม โดย ศุภรางค์ เผ่าพันธุ์เลิศ

วิธีเลือกข้อมูลแบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. สืบหาหนังสือที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
2. ตรวจสอบเนื้อความระหว่างต้นฉบับภาษาไทยและฉบับแปลภาษาอังกฤษว่ามีเนื้อหาตรงกัน โดยฉบับแปลภาษาอังกฤษต้องไม่มีการตัดส่วนที่เป็นใจความสำคัญออก หรือ มีการเรียบเรียงเนื้อหาขึ้นใหม่ หรือ ย่อเนื้อหาจากต้นฉบับเดิมให้สั้นลง
3. เลือกหนังสือที่มีเนื้อหาเหมือนกันทั้งต้นฉบับเดิม และฉบับแปล เพื่อกำหนดเป็นข้อมูล

ในการศึกษา ได้จำนวน 2 เรื่อง

4. คัดเลือกหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยซึ่งมีเนื้อหาหรือแก่นของเรื่องคล้ายกับหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ

5. ตรวจสอบเนื้อหาความระหว่างต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลภาษาไทยเช่นเดียวกับข้อ 2

6. กำหนดหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยที่มีเนื้อหาเหมือนกันทั้งต้นฉบับเดิมและฉบับแปล เป็นข้อมูลในการศึกษา จำนวน 2 เรื่อง

7. สุ่มตัวอย่างเนื้อหาในแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษา ดังนี้

7.1 หนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ

7.1.1 ไผ่แดง บทที่ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15

7.1.2 ลูกอีสาน บทที่ 1, 9, 17, 33

7.2 หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

7.2.1 These Happy Golden Years บทที่ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33

7.2.2 Animal Farm บทที่ 1, 3, 5, 7, 9

เนื้อหาที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแต่ละบทมีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน และมีลักษณะการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ที่คล้ายคลึงกัน

วิธีการศึกษาข้อมูล

1. หากกลุ่มคำนามที่แสดง subsequent nominal reference ที่ปรากฏในข้อมูลภาษาไทยและภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่อง

2. บันทึกกลุ่มคำดังกล่าวลงในช่องแสดงกลุ่มคำนามในตารางบันทึกข้อมูล

ตารางบันทึกข้อมูล

ชื่อเรื่อง

หน้า

ประโยค ที่	ภาษาอังกฤษ			ภาษาไทย		
	กลุ่มคำนาม	แหล่งอ้างอิง	ประเภท	กลุ่มคำนาม	แหล่งอ้างอิง	ประเภท

- หมายเหตุ
1. แหล่งอ้างอิง หมายถึง กลุ่มคำนามซึ่ง subsequent nominal reference อ้างถึง
 2. ประเภท หมายถึง ประเภทของความสัมพันธ์ระหว่าง subsequent nominal reference กับแหล่งอ้างอิง
 3. ในกรณีที่ subsequent nominal reference เป็นการละคำไว้ในฐานที่เข้าใจ การบันทึกข้อมูลในช่องของกลุ่มคำนามจะอยู่ในรูปของการบรรยายโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่ออ้างอิงคำที่ปรากฏจากข้อความ เช่น ประธานของกริยา x ถูกละไว้
 4. การแบ่งประโยค ใช้ข้อมูลการสิ้นสุดประโยคในภาษาอังกฤษเป็นหลัก
3. พิจารณาหาแหล่งอ้างอิงและประเภทของ subsequent nominal reference (ได้แก่ ellipsis, personal pronoun, general word, superordinate, synonym or near-synonym และ repetition) และบันทึกลงในช่องว่างของแหล่งอ้างอิงและประเภทในตาราง
 4. จำแนกข้อมูลที่ปรากฏในตารางออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 4.1 ข้อมูลที่มี subsequent nominal reference ประเภทเดียวกัน ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.2 ข้อมูลที่มี subsequent nominal reference ต่างประเภทกันระหว่าง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5. นับความถี่ของการปรากฏจากข้อมูลในข้อ 4.1 และ 4.2 จากความถี่สูงสุดไปยังต่ำสุด

6. เปรียบเทียบผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น โดยคิดเป็นอัตราส่วนของความถี่ที่ปรากฏระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และจากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

7. รายงานผลการศึกษาจากข้อมูล ตามหัวเรื่องต่อไปนี้

7.1. ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในข้อมูล ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

7.2. การปรากฏของ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันและต่างประเภทกัน ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

7.3. การปรากฏของรูปลักษณะทางภาษาที่ต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษในข้อ 7.2 ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษา

8. สรุปและอภิปรายผล

วิเคราะห์ Subsequent Nominal Reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น

1. ประเภทของ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่ปรากฏในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ ไม้แดง (Red Bamboo) และ ลูกอีสาน (A Child of the Northeast) และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และ Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) โดยคำนวณเป็นร้อยละ
2. เปรียบเทียบการปรากฏประเภท subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละเรื่อง โดยคำนวณเป็นอัตราส่วน
3. เปรียบเทียบการปรากฏประเภท subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย โดยคำนวณเป็นอัตราส่วน
4. ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในรูปของ appositive และ equative ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย โดยคำนวณเป็นร้อยละ

ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

การศึกษาประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ ไม้แดง และลูกอีสาน และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ These Happy Golden Years และ Animal Farm ดำเนินการดังนี้

1. หากกลุ่มคำที่แสดง subsequent nominal reference ที่ปรากฏในหนังสือแต่ละเล่มทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. บันทึกกลุ่มคำดังกล่าวลงในช่องแสดงกลุ่มคำในตารางบันทึกข้อมูล

3. หาแหล่งอ้างอิงและประเภทของ subsequent nominal reference ของกลุ่มคำในช่องแสดงกลุ่มคำนาม และบันทึกลงในช่องของแหล่งอ้างอิงและประเภท ดังตัวอย่างตารางบันทึกข้อมูลต่อไปนี้

ตัวอย่างตารางบันทึกข้อมูล

เรื่อง ไม้แดง

แปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง Red Bamboo

บทที่ 9

ข้อมูลในภาษาอังกฤษ

... (3) Abbot Krang himself was both pleased and surprised, with the pride of a warrior who had won a battle. ... (6) ... Mara, followed by his hellish hordes, suddenly made and attack on the monastery with all his might to carry on warfare with Abbot Krang and Brother Thom. (7) ... but this was the first time he realized that Mara did have, in actual fact, a thousand arms. (8) ... the Abbot was in a fighting mood. (9) He looked upon the attack with equanimity, thinking that ... (10) ... but neither had the Evil One got the better of him. ... (12) ... kwaen brought his comrades to the monastery. ... (21) Thiem was the next to speak : ... (28) Kwaen's wife left home early this morning, ... (33) She and Kwaen's wife are holding a secret session in the kitchen. ... (35) We have nothing to do at home and we don't want to disturb the women in their work, son kwaen said that we might all come here to fetch you home. ... (38) Brother Thom told me yesterday that ... (39) He has my full agreement. ...

ข้อมูลในภาษาไทย

... (3) ส่วนสมภารกร่างนั้นก็ยินดีไม่น้อย ความรู้สึกของสมภารกร่างนั้นเทียบได้กับขุนพลผู้ทำศึก แล้วได้ชัยชนะอย่างงดงาม ... (6) พระยามารก็เริ่มระดมกำลังพลทุ่มเทใส่วัดไม้แดง เปิดฉากทำสงครามอย่างรุนแรงกับสมภารกร่างและพระภิกษุทั้งหลาย. (7) ... แต่คราวนี้เป็นคราวแรกที่

๑ ได้รู้แก้ไขว่าพระยามารมีแซงถึงพันหนึ่งจริง ๆ (8) ... สมภารกร่างก็มีได้ยอท้อ (9) = เพราะในใจนึกอย่างเบ่ง ๆ ว่า ... (10) ... แต่มารก็ไม่เคยชนะสมภารกร่างเลยสักครั้งเดียว ... (12) ... แก่วน แก่นำจร ก็พาสมัครพรรคพวกของเขามาที่วัด ... (21) ในทันใดนั้น เจ้าเทียมก็หลุดลอดขึ้นมาว่า ... (28) เห็นผีสร้อยลงเรือไปแต่เช้า ... (33) นี่ก็เห็นหายเข้า ครวไปกับผีสร้อยสองคน ... (35) พวกเราอยู่เปล่า ๆ ไม่รู้จะทำอะไร เพราะอะไร ๆ ก็ เตรียมพร้อมหมดแล้ว = ผีแก่วนเขาเลยชวนมานี้ทุกคน ... (38) พระถมบอกฉันแต่เมื่อวานนี้แล้ว ... (39) ฉันก็อนุโมทนา ...

จากข้อมูลภาษาอังกฤษและภาษาไทยข้างต้นนำมาบันทึกลงในตารางบันทึกข้อมูล และ วิเคราะห์หาประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏได้ดังนี้

ตัวอย่างตารางบันทึกข้อมูล

ประโยค ที่	ภาษาอังกฤษ กลุ่มคำแวม	ภาษาอังกฤษ แหล่งอ้างอิง	ประเภท	กลุ่มคำนาม	ภาษาไทย แหล่งอ้างอิง	ประเภท
3.	Abbot Krang	-	-	สมภารกร่าง	-	-
:						
6.	Abbot Krang	Abbot Krang(3)	repetition	สมภารกร่าง	สมภารกร่าง(3)	repetition
7.	he	Abbot Krang(3)	personal pronoun	ชื่อประธานของ ภริยา "รู้"	สมภารกร่าง(3)	ellipsis
:						
9.	he	Abbot Krang(3)	personal pronoun	-	-	-
10.	him	Abbot Krang(3)	personal pronoun	สมภารกร่าง	สมภารกร่าง(3)	repetition
:						
12.	comrades	-	-	สมัครพรรคพวก	-	-
:						
21.	Thiem	comrades(12)	hyponym	เจ้าเฒ่า	สมัครพรรคพวก(12)	hyponym
:						
28.	Kwaen's wife	-	-	ผีสร้อย	-	-
:						
35.	The women	Kwaen's wife(28) general word	-	-	-	-
:						
38.	me	Abbot Krang(3)	personal pronoun	ฉัน	สมภารกร่าง(3)	personal pronoun
39.	-	-	-	ฉัน	สมภารกร่าง(3)	personal pronoun

จากตัวอย่างตารางบันทึกข้อมูล แสดงให้เห็นถึง ลำดับที่ของประโยคที่ปรากฏกลุ่มคำนาม ซึ่งแสดง subsequent nominal reference แหล่งอ้างอิงของกลุ่มคำนามที่แสดง subsequent nominal reference และประเภทของ subsequent nominal reference ในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ของข้อมูลในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ คือ เรื่องไผ่แดง จากข้อมูล ในตัวอย่างตาราง ประโยคที่ 3, 12 และ 28 ไม่ปรากฏข้อมูลในช่องของแหล่งอ้างอิง และ ประเภท ทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เนื่องจากกลุ่มคำนาม คือ Abbot Krang ในประโยคที่ 3 comrades ในประโยคที่ 12 และ Kwaen's wife ในประโยคที่ 28 ปรากฏเป็นครั้งแรก ข้อมูลในประโยคที่ 6, 7, 10, 21 และ 38 จะปรากฏข้อความในช่องของแหล่งอ้างอิง และช่องของประเภท เช่น ประโยคที่ 6 ในภาษาอังกฤษ กลุ่มคำนาม Abbot Krang มีแหล่งอ้างอิงจาก Abbot Krang ในประโยคที่ 3 และเป็น repetition กับแหล่งอ้างอิงนั้น ขณะเดียวกันในภาษาไทย ประโยคที่ 6 กลุ่มคำนาม "สมภารกร่าง" มีแหล่งอ้างอิงจาก "สมภารกร่าง" ในประโยคที่ 3 และเป็น repetition กับแหล่งอ้างอิงดังกล่าว ประโยคที่ 7 ในภาษาอังกฤษ he มีแหล่งอ้างอิงจาก Abbot Krang ในประโยคที่ 3 และเป็น personal pronoun ของ Abbot Krang ในประโยคที่ 3 ขณะที่ภาษาไทยใช้การละประธานของกริยา "รู้" ซึ่งมีแหล่งอ้างอิงจาก สมภารกร่าง ในประโยคที่ 3 และ เป็น ellipsis ของสมภารกร่างในประโยคที่ 3 ประโยคที่ 10, 21 และ 38 มีลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลเช่นเดียวกับประโยคที่ 7 ส่วนประโยคที่ 9 และประโยคที่ 35 ไม่มีข้อมูลปรากฏในภาษาไทย ในขณะที่ภาษาอังกฤษมีข้อมูลแสดงกลุ่มคำนาม แหล่งอ้างอิง และ ประเภทของ subsequent nominal reference กรณีนี้ถือว่าไม่มีการเปรียบเทียบประเภทของ subsequent nominal reference เกิดขึ้นระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ยังคงนับเป็น ความถี่ของการปรากฏอยู่ ในทางตรงกันข้ามกับประโยคที่ 35 ในประโยคที่ 39 ไม่ปรากฏข้อมูลใน ภาษาอังกฤษ คงมีแต่ข้อมูลในภาษาไทย แสดงให้เห็นว่า กลุ่มคำนามในภาษาไทยของประโยคที่ 39 เป็น subsequent nominal reference ประเภท personal pronoun

การนับความถี่ที่ปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จากตัวอย่างในตารางบันทึกข้อมูล เป็นดังนี้ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็น repetition มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 6) ภาษาไทยเป็น ellipsis ภาษาอังกฤษเป็น personal pronoun มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 7) ภาษาไทยไม่ปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ภาษาอังกฤษเป็น personal pronoun มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 9) ภาษาไทยเป็น repetition ภาษาอังกฤษเป็น personal pronoun มีจำนวน

1 ครั้ง (ประโยคที่ 10) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็น hyponym มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 21) ภาษาไทยไม่ปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ขณะที่ภาษาอังกฤษเป็น general word มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 35) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็น personal pronoun มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 38) และภาษาไทยเป็น personal pronoun ภาษาอังกฤษไม่ปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference มีจำนวน 1 ครั้ง (ประโยคที่ 39) รวมประเภทของ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวน 3 ครั้ง คือ ประโยคที่ 6, 21 และ 38 ที่ต่างประเภทกันมีจำนวน 2 ครั้ง คือ ประโยคที่ 7 และ 10 รวมความถี่ของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในตัวอย่างตารางข้อมูล คือ 8 ครั้ง (ประโยคที่ 6, 7, 9, 10, 21, 35, 38 และ 39)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ได้พบว่า ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏ ได้แก่ repetition, personal pronoun, ellipsis, synonym, superordinate, และ general word ทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ได้พบว่า hyponym เป็น subsequent nominal reference อีกประเภทหนึ่งที่ปรากฏเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์ กลุ่มคำนามที่แสดง hyponym จะมีรูปต่างจากกลุ่มคำนามซึ่งเป็นแหล่งอ้างอิง แต่มีความหมายที่แสดงว่าเป็นประเภท เป็นสมาชิก หรือ ส่วนย่อย ของกลุ่มคำนามที่เป็นแหล่งอ้างอิง เช่น Sai เป็น hyponym ของ comrades นั่นคือ Sai ถือเป็นสมาชิกคนหนึ่ง หรือเป็นส่วนหนึ่งของ comrades หรือ the belfry เป็น hyponym ของ "the only thing" "หอรบั้ง" เป็น hyponym ของ "สิ่งก่อสร้าง" เป็นต้น

จากตารางบันทึกข้อมูล ในประโยคที่ 9, 35 และ 39 ไม่ปรากฏกลุ่มคำนาม แหล่งอ้างอิง และประเภทของ subsequent nominal reference โดยใช้เครื่องหมาย "-" แทน ซึ่งลักษณะดังกล่าวปรากฏเนื่องจาก การที่ภาษาหนึ่งปรากฏ subsequent nominal reference ประเภทใดประเภทหนึ่ง ขณะเดียวกันที่อีกภาษาหนึ่งไม่ปรากฏข้อความเดียวกันนั้น หรืออาจมีข้อความอื่นที่สื่อความได้ใกล้เคียง โดยไม่ปรากฏรูปคำหรือข้อความให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น ในประโยคที่ 39 ในภาษาไทยปรากฏ personal pronoun "ฉัน" ขณะที่ภาษาอังกฤษไม่ปรากฏรูป แต่เมื่อพิจารณาความทั้งประโยค จะเห็นว่ามีความหมายใกล้เคียงกัน

ตาราง 1 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่อง ไม้แดง (Red Bamboo) โดยจำแนกตามประเภท

English \ Thai	repetition	personal pronoun	ellipsis	synonym	super-ordinate	hyponym	general word	-	total
repetition	1163 (30.43)	15 (0.39)	32 (0.84)	66 (1.73)	2 (0.05)	-	3 (0.08)	226 (5.91)	1507 (39.43)
personal pron.	329 (8.61)	627 (16.41)	438 (11.46)	23 (0.60)	1 (0.03)	-	5 (0.13)	283 (7.40)	1706 (44.64)
ellipsis	13 (0.34)	12 (0.31)	122 (3.19)	1 (0.03)	-	-	-	13 (0.34)	161 (4.21)
synonym	78 (2.04)	5 (0.13)	11 (0.29)	64 (1.67)	-	-	-	55 (1.44)	213 (5.57)
superordinate	1 (0.03)	1 (0.03)	-	1 (0.03)	20 (0.52)	-	-	8 (0.21)	31 (0.81)
hyponym	-	-	1 (0.03)	-	-	5 (0.13)	-	6 (0.16)	12 (0.31)
general word	13 (0.34)	6 (0.16)	1 (0.03)	-	2 (0.05)	-	15 (0.39)	12 (0.31)	49 (1.28)
-	66 (1.73)	25 (0.65)	47 (1.23)	5 (0.13)	-	-	-	-	143 (3.74)
total	1663 (43.51)	691 (18.08)	652 (17.06)	160 (4.19)	25 (0.65)	5 (0.13)	23 (0.60)	603 (15.78)	3822 (100)

ตาราง 1 แสดงการปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การปรากฏ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันและต่างประเภทกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่อง ไม้แดง (Red Bamboo) ดังนี้

subsequent nominal reference ของภาษาไทย ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ repetition จำนวน 1663 หรือร้อยละ 51.66 personal pronoun จำนวน 691 หรือร้อยละ 21.47 ellipsis จำนวน 652 หรือร้อยละ 20.25 synonym จำนวน 160 หรือร้อยละ 4.97 superordinate จำนวน 25 หรือร้อยละ 0.78 general word จำนวน 23 หรือร้อยละ 0.71 และ hyponym จำนวน 5 หรือร้อยละ 0.16

(คำร้อยละที่ปรากฏ คือ คำร้อยละของผลรวมของการปรากฏ subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาไทย ต่อผลรวมของการปรากฏทั้งหมดที่ไม่นับผลรวมของจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภทของภาษาไทย ในที่นี้คือ 3219 (3822-603)

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ personal pronoun จำนวน 1706 หรือร้อยละ 46.37 repetition จำนวน 1507 หรือร้อยละ 40.96 synonym จำนวน 213 หรือร้อยละ 5.79 ellipsis จำนวน 161 หรือร้อยละ 4.38 general word จำนวน 49 หรือร้อยละ 1.33 superordinate จำนวน 31 หรือร้อยละ 0.84 และ hyponym จำนวน 12 หรือร้อยละ 0.33

(คำร้อยละที่ปรากฏ คือ คำร้อยละของผลรวมของการปรากฏ subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาอังกฤษ ต่อผลรวมของการปรากฏทั้งหมดที่ไม่นับผลรวมของจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภทของภาษาอังกฤษ ในที่นี้คือ 3679 (3822-143)

subsequent nominal reference ที่ปรากฏเหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวนรวม 2016 หรือร้อยละ 65.53 ของผลรวมของการปรากฏทั้งหมดที่ไม่นับผลรวมของจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภทของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในที่นี้ คือ 3076 (3822-603-143)

subsequent nominal reference ของภาษาไทยที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาอังกฤษ ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ellipsis จำนวน 483 หรือร้อยละ 15.70 repetition จำนวน 434 หรือร้อยละ 14.11 synonym จำนวน 91 หรือร้อยละ 2.96 personal pronoun จำนวน 39 หรือร้อยละ 1.27 general word จำนวน 8 หรือร้อยละ 0.26 superordinate จำนวน 5 หรือร้อยละ 0.16 และ hyponym ไม่เปลี่ยนแปลง

(คำร้อยละที่ปรากฏ คือ คำร้อยละของผลรวมของการปรากฏ subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาไทย ที่ไม่นับผลรวมของการปรากฏที่เหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภท ต่อผลรวมของการปรากฏทั้งหมดที่ไม่นับผลรวมของจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภททั้งของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในที่นี้คือ 3076 (3822-603-143)

subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาไทยที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาอังกฤษ ปรากฏตามจำนวน ดังนี้ repetition จำนวน 434/1597 หรือร้อยละ 27.18 personal pronoun จำนวน 39/666 หรือร้อยละ 5.86 ellipsis จำนวน

483/605 หรือร้อยละ 79.83 synonym จำนวน 91/155 หรือร้อยละ 58.70

superordinate จำนวน 5/25 หรือร้อยละ 20.00 hyponym ไม่เปลี่ยนแปลง และ general word จำนวน 8/23 หรือร้อยละ 34.78

(คำร้อยละที่ปรากฏ คือ คำร้อยละของผลรวมของการปรากฏ subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาไทย ที่ไม่นับจำนวนของการปรากฏที่เหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภท ต่อผลรวมของการปรากฏ subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาไทย ที่ไม่นับจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภท)

subsequent nominal reference ของภาษาไทยที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาอังกฤษ ได้แก่ ellipsis เปลี่ยนเป็น personal pronoun จำนวน 438 หรือร้อยละ 41.32 ของการปรากฏที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นทั้งหมด repetition เปลี่ยนเป็น personal pronoun จำนวน 329 หรือร้อยละ 31.04 repetition เปลี่ยนเป็น synonym จำนวน 78 หรือร้อยละ 7.36 synonym เปลี่ยนเป็น repetition จำนวน 66 หรือร้อยละ 6.23

(คำร้อยละที่ปรากฏ คือ คำร้อยละของการปรากฏ subsequent nominal reference แต่ละประเภทของภาษาไทย ที่เปลี่ยนเป็นประเภทต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ ต่อผลรวมทั้งหมดของการปรากฏ subsequent nominal reference เฉพาะที่ต่างประเภทกัน ในที่นี้คือ $3822 - (603 + 143) = 3076$ คำนวณจากผลรวมของการปรากฏทั้งหมด (3822) ไม่นับผลรวมของจำนวนที่ไม่ปรากฏประเภททั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (603+143) หักออกด้วยผลรวมของการปรากฏ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (2016)

ตาราง 2 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่องลูกอีสาน (A Child of the Northeast) โดยจำแนกตามประเภท

English \ Thai	repetition	personal pronoun	ellipsis	synonym	super-ordinate	hyponym	general word	-	total
repetition	361 (29.88)	10 (0.83)	35 (2.90)	7 (0.58)	2 (0.17)	-	3 (0.25)	77 (6.37)	495 (40.98)
personal pron.	118 (9.77)	65 (5.38)	192 (15.89)	2 (0.17)	-	-	-	94 (7.78)	471 (38.99)
ellipsis	4 (0.33)	2 (0.17)	51 (4.22)	-	-	-	-	11 (0.91)	68 (5.63)
synonym	26 (2.15)	-	4 (0.33)	5 (0.41)	-	-	-	8 (0.66)	43 (3.56)
superordinate	3 (0.25)	-	-	-	2 (0.17)	-	-	2 (0.17)	7 (0.58)
hyponym	-	-	-	-	-	6 (0.50)	-	5 (0.41)	11 (0.91)
general word	7 (0.58)	2 (0.17)	7 (0.58)	1 (0.08)	-	-	2 (0.17)	9 (0.75)	28 (2.32)
-	40 (3.31)	15 (1.24)	27 (2.24)	2 (0.17)	-	-	1 (0.08)	-	85 (7.04)
total	559 (467.27)	94 (7.78)	316 (26.16)	17 (1.41)	4 (0.33)	6 (0.50)	6 (0.50)	206 (17.05)	1208 (100)

ตาราง 2 แสดงการปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การปรากฏ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันและต่างประเภทกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่อง ลูกอีสาน (A Child of the Northeast) ดังนี้

subsequent nominal reference ของภาษาไทย ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ repetition จำนวน 559 หรือร้อยละ 55.79 ellipsis จำนวน 316 หรือร้อยละ 31.54 personal pronoun จำนวน 94 หรือร้อยละ 9.38 synonym จำนวน 17 หรือร้อยละ 1.70 hyponym จำนวน 6 หรือร้อยละ 0.60 general word จำนวน 6 หรือร้อยละ 0.60 และ superordinate จำนวน 4 หรือร้อยละ 0.40

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ repetition จำนวน 495 หรือร้อยละ 44.08 personal pronoun จำนวน 471 หรือร้อยละ 41.94 ellipsis จำนวน 68 หรือร้อยละ 6.06 synonym จำนวน 43 หรือร้อยละ 3.83 general word จำนวน 28 หรือร้อยละ 2.49 hyponym จำนวน 11 หรือร้อยละ 0.98 และ superordinate จำนวน 7 หรือร้อยละ 0.62

subsequent nominal reference ที่ปรากฏเหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวนรวม 492/917 หรือร้อยละ 53.65

subsequent nominal reference ของภาษาไทยที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาอังกฤษ ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ellipsis จำนวน 238/91 หรือร้อยละ 25.95 repetition จำนวน 158/917 หรือร้อยละ 17.23 personal pronoun จำนวน 14/917 หรือร้อยละ 1.53 synonym จำนวน 10/917 หรือร้อยละ 1.09 general word จำนวน 3/917 หรือร้อยละ 0.33 superordinate จำนวน 2/917 หรือร้อยละ 0.22 และ hyponym ไม่เปลี่ยนแปลง

subsequent nominal reference ของภาษาไทยที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาอังกฤษ ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ repetition จำนวน 158/519 หรือร้อยละ 30.44 personal pronoun จำนวน 14/79 หรือร้อยละ 17.72 ellipsis จำนวน 238/289 หรือร้อยละ 82.35 synonym จำนวน 10/15 หรือร้อยละ 66.67 superordinate จำนวน 2/4 หรือร้อยละ 50.00 hyponym ไม่เปลี่ยนแปลง และ general word จำนวน 3/5 หรือร้อยละ 60.00

subsequent nominal reference ของภาษาไทยที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาอังกฤษ ได้แก่ ellipsis เปลี่ยนเป็น personal pronoun จำนวน 192 หรือร้อยละ 45.18 ของการปรากฏที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นทั้งหมด repetition เปลี่ยนเป็น personal pronoun จำนวน 118 หรือร้อยละ 27.76 ellipsis เปลี่ยนเป็น repetition จำนวน 35 หรือร้อยละ 8.23 repetition เปลี่ยนเป็น synonym จำนวน 26 หรือร้อยละ 6.12

ตาราง 3 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) โดยจำแนกตามประเภท

English \ Thai	repetition	personal pronoun	ellipsis	synonym	super-ordinate	hyponym	general word	-	total
repetition	2144 (39.41)	12 (0.22)	9 (0.17)	20 (0.37)	2 (0.04)	2 (0.04)	3 (0.06)	89 (1.64)	2281 (41.93)
personal pron.	281 (5.17)	1467 (26.97)	593 (10.90)	20 (0.37)	-	3 (0.06)	17 (0.31)	213 (3.92)	2594 (47.68)
ellipsis	17 (0.31)	7 (0.13)	197 (3.62)	-	-	-	-	10 (0.18)	231 (4.25)
synonym	49 (0.90)	-	4 (0.07)	62 (1.14)	-	-	-	5 (0.09)	120 (2.21)
superordinate	4 (0.07)	-	1 (0.02)	2 (0.04)	9 (0.17)	-	-	1 (0.02)	17 (0.31)
hyponym	4 (0.07)	-	-	-	-	23 (0.42)	-	7 (0.13)	34 (0.63)
general word	2 (0.04)	1 (0.02)	1 (0.02)	5 (0.09)	-	-	17 (0.31)	1 (0.02)	27 (0.50)
-	34 (0.63)	47 (0.86)	49 (0.90)	5 (0.09)	1 (0.02)	-	-	-	136 (2.50)
total	2535 (46.60)	1534 (28.20)	854 (15.70)	114 (2.10)	12 (0.22)	28 (0.51)	37 (0.68)	326 (5.99)	5440 (100)

ตาราง 3 แสดงการปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การปรากฏ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันและต่างประเภทกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) ดังนี้

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ personal pronoun จำนวน 2594 หรือร้อยละ 48.91 repetition จำนวน 2281 หรือร้อยละ 43.00 ellipsis จำนวน 231 หรือร้อยละ 4.36 synonym จำนวน 120 หรือร้อยละ 2.26 hyponym จำนวน 34 หรือร้อยละ 0.64 general word จำนวน 27 หรือร้อยละ 0.51 และ superordinate จำนวน 17 หรือร้อยละ 0.32

subsequent nominal reference ของภาษาไทย ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ repetition จำนวน 2535 หรือร้อยละ 49.57 personal pronoun จำนวน 1534 หรือร้อยละ 30.00 ellipsis จำนวน 854 หรือร้อยละ 16.70 synonym จำนวน 114 หรือร้อยละ 2.23 general word จำนวน 37 หรือร้อยละ 0.72 hyponym จำนวน 28 หรือร้อยละ 0.55 และ superordinate จำนวน 12 หรือร้อยละ 0.23

subsequent nominal reference ที่ปรากฏเหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวนรวม 3919/4978 หรือร้อยละ 78.73

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาไทย ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ personal pronoun จำนวน 914/4978 หรือร้อยละ 18.36 synonym จำนวน 53/4978 หรือร้อยละ 1.06 repetition จำนวน 48/4978 หรือร้อยละ 0.96 ellipsis จำนวน 24/4978 หรือร้อยละ 0.48 general word จำนวน 9/4978 หรือร้อยละ 0.18 superordinate จำนวน 7/4978 หรือร้อยละ 0.14 และ hyponym จำนวน 4/4978 หรือร้อยละ 0.08

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาไทย ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ repetition จำนวน 48/2492 หรือร้อยละ 2.19 personal pronoun จำนวน 914/2381 หรือร้อยละ 38.39 ellipsis จำนวน 24/221 หรือร้อยละ 10.86 synonym จำนวน 53/115 หรือร้อยละ 46.09 superordinate จำนวน 7/16 หรือร้อยละ 43.75 hyponym จำนวน 4/27 หรือร้อยละ 14.81 และ general word จำนวน 9/26 หรือร้อยละ 34.62

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาไทย ได้แก่ personal pronoun เปลี่ยนเป็น ellipsis จำนวน 593 หรือร้อยละ 56.00 ของการปรากฏที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นทั้งหมด personal pronoun เปลี่ยนเป็น repetition จำนวน 281 หรือร้อยละ 26.53 synonym เปลี่ยนเป็น repetition จำนวน 49 หรือร้อยละ 4.63

ตาราง 4 ความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) โดยจำแนกตามประเภท

English \ Thai	repetition	personal pronoun	ellipsis	synonym	super-ordinate	hyponym	general word	-	total
repetition	772 (40.76)	3 (0.16)	21 (1.11)	25 (1.32)	7 (0.37)	5 (0.26)	1 (0.05)	49 (2.59)	883 (46.62)
personal pron.	49 (2.59)	366 (19.32)	207 (10.93)	23 (1.21)	1 (0.05)	-	3 (0.16)	73 (3.85)	722 (38.12)
ellipsis	3 (0.16)	4 (0.21)	91 (4.80)	-	1 (0.05)	-	-	10 (0.53)	109 (5.76)
synonym	20 (1.06)	2 (0.11)	-	30 (1.58)	-	-	-	4 (0.21)	56 (2.96)
superordinate	4 (0.21)	-	1 (0.05)	-	32 (1.69)	-	-	3 (0.16)	40 (2.11)
hyponym	2 (0.11)	-	-	-	-	33 (1.74)	-	2 (0.11)	37 (1.95)
general word	9 (0.48)	-	-	-	-	-	8 (0.42)	-	17 (0.90)
-	8 (0.42)	5 (0.26)	16 (0.84)	-	-	-	1 (0.05)	-	30 (1.58)
total	867 (45.78)	380 (20.06)	336 (17.74)	78 (4.12)	41 (2.16)	38 (2.01)	13 (0.69)	141 (7.44)	1894 (100)

ตาราง 4 แสดงการปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การปรากฏ subsequent nominal reference ที่เหมือนกันและต่างประเภทกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) ดังนี้

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ repetition จำนวน 883 หรือร้อยละ 47.37 personal pronoun จำนวน 722 หรือร้อยละ 38.73 ellipsis จำนวน 109 หรือร้อยละ 5.85 synonym จำนวน 56 หรือร้อยละ 3.00 superordinate จำนวน 40 หรือร้อยละ 2.15 hyponym จำนวน 37 หรือร้อยละ 1.98 และ general word จำนวน 17 หรือร้อยละ 0.91

subsequent nominal reference ของภาษาไทย ที่ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ repetition จำนวน 867 หรือร้อยละ 49.46 personal pronoun จำนวน 380 หรือร้อยละ 21.68 ellipsis จำนวน 336 หรือร้อยละ 19.17 synonym จำนวน 78 หรือร้อยละ 4.45 superordinate จำนวน 41 หรือร้อยละ 2.34 hyponym จำนวน 38 หรือร้อยละ 2.17 general word จำนวน 13 หรือร้อยละ 0.74

subsequent nominal reference ที่ปรากฏเหมือนกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวนรวม 1332/1723 หรือร้อยละ 77.31

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาไทย ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ personal pronoun จำนวน 283/1723 หรือร้อยละ 16.42 repetition จำนวน 62/1723 หรือร้อยละ 3.60 synonym จำนวน 22/1723 หรือร้อยละ 1.28 general word จำนวน 9/1723 หรือร้อยละ 0.52 ellipsis จำนวน 8/1723 หรือร้อยละ 0.46 superordinate จำนวน 5/1723 หรือร้อยละ 0.29 และ hyponym จำนวน 2/1723 หรือร้อยละ 0.12

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาไทย ปรากฏเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ repetition จำนวน 62/834 หรือร้อยละ 7.43 personal pronoun จำนวน 283/649 หรือร้อยละ 43.61 ellipsis จำนวน 8/99 หรือร้อยละ 8.08 synonym จำนวน 22/52 หรือร้อยละ 42.31 superordinate จำนวน 5/37 หรือร้อยละ 13.51 hyponym จำนวน 2/35 หรือร้อยละ 5.71 และ general word จำนวน 9/17 หรือร้อยละ 52.94

subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นในภาษาไทย ได้แก่ personal pronoun เปลี่ยนเป็น ellipsis จำนวน 207 หรือร้อยละ 52.94 ของการปรากฏที่เปลี่ยนเป็นประเภทอื่นทั้งหมด personal pronoun เปลี่ยนเป็น repetition จำนวน 49 หรือร้อยละ 12.53 repetition เปลี่ยนเป็น synonym จำนวน 25 หรือร้อยละ 6.39 personal pronoun เปลี่ยนเป็น synonym จำนวน 23 หรือร้อยละ 5.88 repetition เปลี่ยนเป็น ellipsis จำนวน 21 หรือร้อยละ 5.37 synonym เปลี่ยนเป็น repetition จำนวน 20 หรือร้อยละ 5.12

ตาราง 5 ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทย ในหนังสือ
ภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ

เรื่อง ประเภท	ภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ						ภาษาไทยแปลจากภาษาอังกฤษ					
	ไผ่แดง		ลูกอีสาน		รวม	ร้อยละ	ปืทองอันแสนสุข		แอนนิมอล ฟาร์ม		รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
repetition	1663	51.66	559	55.79	2222	52.64	2535	49.57	867	49.46	3402	49.54
personal pronoun	691	21.47	94	9.38	785	18.60	1534	30.00	380	21.68	1914	27.87
ellipsis	652	20.25	316	31.54	968	22.93	854	16.70	336	19.17	1190	17.33
synonym	160	4.97	17	1.70	177	4.19	114	2.23	78	4.45	192	2.80
superordinate	25	0.78	4	0.40	29	0.69	12	0.23	41	2.34	53	0.77
hyponym	5	0.16	6	0.60	11	0.26	28	0.55	38	2.17	66	0.96
general word	23	0.71	6	0.60	29	0.69	37	0.72	13	0.74	50	0.73
รวม	3219	100	1002	100	4221	100	5114	100	1753	100	6867	100

ตาราง 5 แสดงความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทย ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องไผ่แดง และลูกอีสาน และหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องปืทองอันแสนสุข และแอนนิมอล ฟาร์ม พบว่า โดยเฉลี่ย repetition ปรากฏมากที่สุดในภาษาไทย ทั้งในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ personal pronoun ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ ปรากฏมากกว่า personal pronoun ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ ปรากฏน้อยกว่า ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน สำหรับประเภทอื่นมีการปรากฏใกล้เคียงกัน

ตาราง 6 ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ ในหนังสือ
ภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย

เรื่อง ประเภท	ภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย						ภาษาอังกฤษแปลจากภาษาไทย					
	These Happy Golden Years			Animal Farm			Red Bamboo A Child of the Northeast					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
repetition	2291	43.00	983	47.37	3164	44.14	1507	40.96	495	44.08	2002	41.69
personal pronoun	2594	48.91	722	38.73	3316	46.26	1706	46.37	471	41.94	2177	45.34
ellipsis	231	4.36	109	5.85	340	4.74	161	4.38	68	6.06	229	4.77
synonym	120	2.26	56	3.00	176	2.46	213	5.79	43	3.83	256	5.33
superordinate	17	0.32	40	2.15	57	0.80	31	0.84	7	0.62	38	0.79
hyponym	34	0.64	37	1.98	71	0.99	12	0.33	11	0.98	23	0.48
general word	27	0.51	17	0.91	44	0.61	49	1.33	28	2.49	77	1.60
รวม	5304	100	1864	100	7168	100	3679	100	1123	100	4802	100

ตาราง 6 แสดงการปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาอังกฤษ
ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ These Happy Golden Years
และ Animal Farm และ ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ
เรื่อง Red Bamboo และ A Child of the Northeast พบว่า โดยเฉลี่ย personal
pronoun ปรากฏมากที่สุดในการอังกฤษ ทั้งในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย และในหนังสือ
ภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย นอกจากนี้ subsequent nominal reference ทุกประเภท ใน
หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย มีการปรากฏใกล้เคียงกับประเภทเดียวกัน ในหนังสือภาษา
อังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

ตาราง 7 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่าง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่องไผ่แดง (Red Bamboo)

ประเภท	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	อัตราส่วน
			ภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ
repetition	1597	1281	1 : 0.80
personal pronoun	666	1423	1 : 2.14
ellipsis	605	148	1 : 0.25
synonym	155	158	1 : 1.02
superordinate	25	23	1 : 0.92
hyponym	5	6	1 : 1.20
general word	23	37	1 : 1.61

ตาราง 7 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษเรื่องไผ่แดง (Red Bamboo) เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ personal pronoun, general word, hyponym และ synonym ในภาษาอังกฤษ ปรากฏมากกว่าภาษาไทย ขณะที่ ellipsis, repetition และ superordinate ในภาษาอังกฤษปรากฏน้อยกว่าภาษาไทย

ตาราง 8 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่าง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่องลูกอีสาน (A Child of the Northeast)

ประเภท	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	อัตราส่วน
			ภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ
repetition	519	418	1 : 0.81
personal pronoun	79	377	1 : 4.77
ellipsis	289	57	1 : 0.20
synonym	15	35	1 : 2.33
superordinate	4	5	1 : 1.25
hyponym	6	6	1 : 1
general word	5	19	1 : 3.80

ตาราง 8 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เรื่อง ลูกอีสาน (A Child of the Northeast) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ personal pronoun, general word, synonym และ superordinate ในภาษาอังกฤษ ปรากฏมากกว่าภาษาไทย ขณะที่ ellipsis และ repetition ในภาษาอังกฤษปรากฏน้อยกว่าภาษาไทย

ตาราง 9 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่าง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข)

ประเภท	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	อัตราส่วน
			ภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ
repetition	2501	2192	1.14 : 1
personal pronoun	1487	2381	0.62 : 1
ellipsis	805	221	3.64 : 1
synonym	109	115	0.95 : 1
superordinate	11	16	0.69 : 1
hyponym	28	27	1.04 : 1
general word	37	26	1.42 : 1

ตาราง 9 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ellipsis, repetition, general word และ hyponym ในภาษาไทยปรากฏมากกว่า ภาษาอังกฤษ ขณะที่ personal pronoun, superordinate และ synonym ในภาษาไทย ปรากฏน้อยกว่าภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรื่อง Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม)

ประเภท	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	อัตราส่วน
			ภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ
repetition	859	834	1.03 : 1
personal pronoun	375	649	0.58 : 1
ellipsis	320	99	3.23 : 1
synonym	78	52	1.50 : 1
superordinate	41	37	1.11 : 1
hyponym	38	35	1.09 : 1
general word	12	17	0.71 : 1

ตาราง 10 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย เรื่อง Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ellipsis, synonym, superordinate, hyponym และ repetition ในภาษาไทยปรากฏมากกว่า ภาษาอังกฤษ ขณะที่ personal pronoun และ general word ในภาษาไทยปรากฏน้อยกว่า ภาษาอังกฤษ

ตาราง 11 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากเรื่อง ไม้แดง (Red Bamboo) และลูกอีสาน (A Child of the Northeast)

เรื่อง ประเภท	ภาษาไทย			ภาษาอังกฤษ			อัตราส่วน ภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ
	ไม้แดง	ลูกอีสาน	รวม	Red Bamboo	A Child of the Northeast	รวม	
repetition	1597	519	2116	1281	418	1699	1 : 0.80
personal pronoun	666	79	745	1423	377	1800	1 : 2.42
ellipsis	605	289	894	148	57	205	1 : 0.23
synonym	155	15	170	158	35	193	1 : 1.13
superordinate	25	4	29	23	5	28	1 : 0.96
hyponym	5	6	11	6	6	12	1 : 1.09
general word	23	5	28	37	19	56	1 : 2

ตาราง 11 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องไม้แดง (Red Bamboo) และลูกอีสาน (A Child of the Northeast) เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ personal pronoun, general word, synonym และ hyponym ในภาษาอังกฤษปรากฏมากกว่าภาษาไทย ขณะที่ ellipsis, repetition และ superordinate ในภาษาอังกฤษปรากฏน้อยกว่าภาษาไทย

ตาราง 12 อัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากเรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และ Animal Farm (แอนิเมอล ฟาร์ม)

เรื่อง ประเภท	ภาษาไทย			ภาษาอังกฤษ			อัตราส่วน
	ปีทองอัน แสนสุข	แอนิเมอล ฟาร์ม	รวม	These Happy Golden Years	Animal Farm	รวม	ภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ
repetition	2501	859	3360	2192	834	3026	1.11 : 1
personal pronoun	1487	375	1862	2381	649	3030	0.61 : 1
ellipsis	805	320	1125	221	99	320	3.52 : 1
synonym	109	78	187	115	52	167	1.12 : 1
superordinate	11	41	52	16	37	53	0.98 : 1
hyponym	28	38	66	27	35	62	1.06 : 1
general word	37	12	49	26	17	43	1.14 : 1

ตาราง 12 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และเรื่อง Animal Farm (แอนิเมอล ฟาร์ม) เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ellipsis, general word, repetition, synonym และ hyponym ในภาษาไทยปรากฏมากกว่าภาษาอังกฤษ ขณะที่ personal pronoun และ superordinate ในภาษาไทยปรากฏน้อยกว่าภาษาอังกฤษ

ตาราง 13 อัตราส่วนการปรากฏประเภท subsequent nominal reference ของภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

เรื่อง ประเภท	ภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ		ภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย	
	ไม้แดง & ลูกอีสาน		These happy Golden Years & Animal Farm	
	ไทย : อังกฤษ	ไทย : อังกฤษ	ไทย : อังกฤษ	ไทย : อังกฤษ
repetition	1.24 : 1	1 : 0.80	1.11 : 1	1 : 0.90
personal pronoun	0.41 : 1	1 : 2.42	0.61 : 1	1 : 1.63
ellipsis	4.36 : 1	1 : 0.23	3.52 : 1	1 : 0.28
synonym	0.88 : 1	1 : 1.13	1.12 : 1	1 : 0.89
superordinate	1.02 : 1	1 : 0.96	0.98 : 1	1 : 1.02
hyponym	0.92 : 1	1 : 1.09	1.06 : 1	1 : 0.94
general word	0.50 : 1	1 : 2	1.14 : 1	1 : 0.88

ตาราง 13 แสดงอัตราส่วนการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง ไม้แดง (Red bamboo) และลูกอีสาน (A Child of the Northeast) และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และ Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) พบว่า repetition, personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่า repetition, personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาอังกฤษเมื่อเป็นภาษาไทย

หรือกล่าวได้ว่า repetition, personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ มีการปรากฏใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษต้นฉบับ มากกว่า repetition, personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย ซึ่งมีการปรากฏต่างไปจากภาษาไทยต้นฉบับ

สำหรับ synonym, superordinate, hyponym และ general word ที่ปรากฏในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เนื่องจากอัตราส่วนการปรากฏของภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ ในหนังสือดังกล่าวไม่สอดคล้องเป็นแนวเดียวกัน เช่น synonym ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ

มีการปรากฏภาษาไทยน้อยกว่าภาษาอังกฤษ ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยมีการปรากฏภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งต่างจากกรณีของ repetition, personal pronoun และ ellipsis ที่มีอัตราส่วนการปรากฏของภาษาไทย : ภาษาอังกฤษ ทั้งในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย สอดคล้องกัน คือ ภาษาไทยปรากฏมากกว่าภาษาอังกฤษเหมือนกัน หรือภาษาไทยปรากฏน้อยกว่าภาษาอังกฤษเหมือนกัน

ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในรูปของ appositive และ equative ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบลักษณะของกลุ่มคำนามซึ่งปรากฏในโครงสร้างของ appositive และ equative ซึ่งต่างจากกลุ่มคำนามอื่นที่ทำหน้าที่ของประธานของกริยา กรรมของกริยา และกรรมของบุพบทในประโยค ดังนี้

1. appositive เป็นกลุ่มคำนามที่อยู่ตามหลังคำนามที่อยู่ข้างหน้า โดยมีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกับกลุ่มคำนามที่อยู่ข้างหน้า และอาจตามหลังคำนามที่ทำหน้าที่ประธาน หรือกรรมของประโยคก็ได้ นอกจากนี้ กลุ่มคำนามที่แสดง appositive จะไม่ปรากฏรูปเดียวกับคำนามที่อยู่ข้างหน้า ในลักษณะ repetition หรือ personal pronoun และ ellipsis

2. equative เป็นกลุ่มคำนามที่ปรากฏอยู่ในส่วน subject complement ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของโครงสร้างประโยคพื้นฐาน คือ subject + linking verb + subject complement โดยกลุ่มคำนามที่แสดง equative นี้จะทำหน้าที่เป็นส่วนให้กริยาสมบุรณ์ และขยายประธานให้ได้ความชัดเจน มักตามหลัง verbs "be", "become" ในภาษาอังกฤษ หรือคำกริยา "เป็น" "คือ" ในภาษาไทย โดยมีความหมายแสดงสิ่งเดียวกับกลุ่มคำนามที่ทำหน้าที่ประธานของกริยาดังกล่าว และกลุ่มคำนามที่แสดง equative จะไม่ปรากฏในรูปของ repetition, personal pronoun และ ellipsis

เนื่องจากกลุ่มคำนามที่อยู่ในรูปของ appositive และ equative จะแสดง subsequent nominal reference ได้เพียงบางประเภทเท่านั้น ทำให้มีขอบเขตของการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference น้อยกว่ากลุ่มคำนามที่ปรากฏในโครงสร้างของประโยคโดยทั่วไป จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์กลุ่มคำนามในรูปของ appositive และ equative เป็นการเฉพาะเพิ่มเติมด้วย

ตัวอย่างของกลุ่มคำนามที่ปรากฏในรูปของ appositive และ equative จากข้อมูลที่

ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์มีดังนี้

ตัวอย่าง appositive

- She came accompanied by another young man in the village, named Phol, ...

นางแว่นมาได้มาวัดแต่คนเดียว แต่มีเจ้าพลหนุ่มฉกรรจ์อีกคนหนึ่งในบางไผ่แดงติดตามมาทำบุญด้วย

(Phol/เจ้าพล เป็น hyponym ของ young man/หนุ่มฉกรรจ์)

- Karl Marx, a farang philosopher, wrote about it.

คาร์ล มาร์กส์ ปราชญ์ฝรั่ง เขาเขียนไว้

(a farang philosopher/ปราชญ์ฝรั่ง เป็น superordinate ของ Karl Marx/คาร์ล มาร์กส์)

- ... it's always Kwaen, your friend, who is behind all the trouble in Red Bamboo.

เรื่องอยู่ที่เจ้าแคว่น เกลอเก่าของท่านสมภารคนเดียว...

(your friend/เกลอเก่าของท่านสมภาร เป็น synonym ของ Kwaen/เจ้าแคว่น)

ตัวอย่าง equative

- You are a human being with a lot of brains ...

สมภารนี่แปลกเกิดมาเป็นคนดี ๆ มีสติปัญญาพร้อมทุกอย่าง ...

(a human being /คน เป็น general word ของ you/สมภาร)

- But rice is a kind of material wealth ; ...

แต่ข้าวมันก็เป็นวัตถุ...

(material wealth/วัตถุ เป็น superordinate ของ rice/ข้าว)

- Then the woman smiled... she was Cousin Alice.

แล้วหญิงนั้นก็ยิ้ม เธอคือพี่อลิซ

(Cousin Alice/พี่อลิซ เป็น hyponym ของ the woman/หญิงนั้น)

- ... Clarence, you are the loser.

แคลเรนซ์ เธอเองจะเป็นผู้ที่เสียประโยชน์

(the loser/ผู้ที่เสียประโยชน์ เป็น synonym ของ Clarence/แคลเรนซ์)

จากข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ในรูปของ appositive และ equative ดังนี้

ตาราง 14 ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ในรูปของ appositive จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

เรื่อง ประเภท	ภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ				ภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย			
	1	2	รวม	ร้อยละ	3	4	รวม	ร้อยละ
synonym	3	1	4	50.00	7	-	7	30.43
superordinate	2	1	3	37.50	3	7	10	43.48
hyponym	1	-	1	12.50	-	6	6	26.09
รวม	6	2	8	100	10	13	23	100

หมายเหตุ เรื่องที่ 1 หมายถึง เรื่องไผ่แดง

เรื่องที่ 2 หมายถึง เรื่องลูกอีสาน

เรื่องที่ 3 หมายถึง เรื่อง These Happy Golden Years

เรื่องที่ 4 หมายถึง เรื่อง Animal Farm

ตาราง 14 แสดงความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ในรูปของ appositive จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ คือ เรื่องไผ่แดง และเรื่องลูกอีสาน และจากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยจำนวน 2 เรื่อง คือ These Happy Golden Years และ Animal Farm ปรากฏว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ synonym ปรากฏในรูปของ appositive มากที่สุด คือ ร้อยละ 50 ของจำนวนที่ปรากฏทั้งหมด รองลงมาคือ superordinate ร้อยละ 37.50 และ hyponym ร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ขณะที่ superordinate ปรากฏมากที่สุดในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย คือ ร้อยละ 43.48 รองลงมาคือ synonym ร้อยละ 34.43 และ hyponym ร้อยละ 26.09 ตามลำดับ

ตาราง 15 ความถี่การปรากฏ subsequent nominal reference ในรูปของ equative จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

ประเภท \ เรื่อง	ภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ				ภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย			
	1	2	รวม	ร้อยละ	3	4	รวม	ร้อยละ
synonym	10	-	10	41.67	8	3	11	47.83
superordinate	9	-	9	37.50	-	8	8	34.78
hyponym	-	1	1	4.17	2	-	2	8.69
general word	4	-	4	16.67	2	-	2	8.69
รวม	23	1	24	100	12	11	23	100

หมายเหตุ เรื่องที่ 1 หมายถึง เรื่อง ไม้แดง
 เรื่องที่ 2 หมายถึง เรื่อง ลูกอีสาน
 เรื่องที่ 3 หมายถึง เรื่อง These Happy Golden Years
 เรื่องที่ 4 หมายถึง เรื่อง Animal Farm

ตาราง 15 แสดงความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference ในรูปของ equative จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ คือ เรื่อง ไม้แดง และเรื่อง ลูกอีสาน และจากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยจำนวน 2 เรื่อง คือ These Happy Golden Years และ Animal Farm ปรากฏว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย synonym จะปรากฏในรูปของ equative มากที่สุด

รองลงมาคือ superordinate สำหรับ general word และ hyponym ในหนังสือภาษาอังกฤษ
ที่แปลเป็นภาษาไทยปรากฏเท่ากัน ในขณะที่ general word ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษา
อังกฤษ ปรากฏมากกว่า hyponym

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. เพื่อหาความถี่ของประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1. หนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องไผ่แดง (Red Bamboo) และ ลูกอีสาน (A Child of the Northeast)
2. หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และ Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม)

วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สุ่มตัวอย่างเนื้อหาเป็นบางบท ในแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นข้อมูลในการค้นคว้า
2. ศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาทีละประโยค ในแต่ละบทของแต่ละเรื่อง
3. บันทึกกลุ่มคำนาม หาแหล่งอ้างอิง และประเภทของ subsequent nominal reference ลงในตารางบันทึกข้อมูล
4. นับความถี่ของการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การปรากฏประเภทเดียวกันและต่างประเภทกัน ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย โดยคิดเป็นร้อยละของการปรากฏ
5. เปรียบเทียบการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย โดย

คิดเป็นอัตราส่วนของการปรากฏ

6. เสนอผลการค้นคว้าเป็นร้อยละและอัตราส่วน

7. สรุป อภิปรายผล

สรุปผลการค้นคว้า

1. subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่ repetition, personal pronoun, ellipsis, synonym, superordinate, hyponym และ general word subsequent nominal reference ที่ปรากฏมากที่สุดในภาษาไทยโดยเฉลี่ย คือ repetition และ subsequent nominal reference ที่ปรากฏมากที่สุดในภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย คือ personal pronoun

2. ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ellipsis ในภาษาไทยจะมีการเปลี่ยนประเภทสูงที่สุด ขณะที่ personal pronoun ในภาษาอังกฤษจะมีการเปลี่ยนประเภทสูงที่สุดในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

3. การปรากฏ subsequent nominal reference ที่ต่างประเภทกันในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ พบว่า ellipsis ในภาษาไทยเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ จะเปลี่ยนเป็น personal pronoun มากกว่าจะเปลี่ยนเป็นประเภทอื่น รองลงมาคือ repetition เปลี่ยนเป็น personal pronoun, repetition เปลี่ยนเป็น synonym, ellipsis เปลี่ยนเป็น repetition, synonym เปลี่ยนเป็น repetition

การปรากฏ subsequent nominal reference ที่ต่างประเภทกันในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย พบว่า personal pronoun ในภาษาไทยเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ จะเปลี่ยนเป็น ellipsis มากกว่าจะเปลี่ยนเป็นประเภทอื่น รองลงมาคือ personal pronoun เปลี่ยนเป็น repetition, repetition เปลี่ยนเป็น synonym และ ellipsis, personal pronoun เปลี่ยนเป็น synonym, synonym เปลี่ยนเป็น repetition

4. ผลการเปรียบเทียบการปรากฏ subsequent nominal reference ระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ คือ เรื่องไผ่แดง และ ลูกอีสาน และหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ คือ เรื่องพิทองอันแสนสุข และ แอนนิมอล ฟาร์ม พบว่า personal pronoun ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษปรากฏมากกว่า personal pronoun ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษา

อังกฤษปรากฏน้อยกว่า ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ

เมื่อเปรียบเทียบการปรากฏ subsequent nominal reference ระหว่างหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย คือ เรื่อง These Happy Golden Years และ Animal Farm และ หนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย คือ เรื่อง Red Bamboo และ A Child of the Northeast พบว่า subsequent nominal reference ทุกประเภทจากหนังสือทั้ง 4 เล่มมีการปรากฏใกล้เคียงกัน

5. ผลการเปรียบเทียบอัตราส่วนการปรากฏ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษจากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย พบว่า repetition, personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากกว่า repetition, personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

จากข้อ 4 และ 5 สรุปได้ว่า เรื่อง Red Bamboo และ A Child of the Northeast มีการปรากฏ subsequent nominal reference ใกล้เคียงกับธรรมชาติของภาษาเป้าหมายที่จะแปล ขณะที่เรื่อง ปิทองอันแสนสุข และ แอนนิมอล ฟาร์ม มีการปรากฏใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับที่ใช้แปล

6. การปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ในรูปของ appositive ปรากฏว่า ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ปรากฏ synonym ในรูปของ appositive มากที่สุด รองลงมาคือ superordinate และ hyponym ตามลำดับ ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ปรากฏ superordinate มากที่สุด รองลงมาคือ synonym และ hyponym ตามลำดับ

7. การปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ในรูปของ equative ปรากฏว่า ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ปรากฏ synonym ในรูปของ equative มากที่สุด รองลงมาคือ superordinate, general word และ hyponym ตามลำดับ ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ปรากฏ synonym มากที่สุด รองลงมาคือ superordinate, general word และ hyponym ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า repetition ปรากฏโดยเฉลี่ยมากที่สุดในภาษาไทย ทั้งในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ และ personal pronoun ปรากฏโดยเฉลี่ยมากที่สุดในภาษาอังกฤษ ทั้งในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย แต่เมื่อพิจารณาหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยแต่ละเรื่อง พบว่า เรื่อง These Happy Golden Years ปรากฏ personal pronoun เป็นลำดับแรก และ Animal Farm ปรากฏ repetition เป็นลำดับแรก การที่ Animal Farm ปรากฏ repetition มากกว่า personal pronoun อาจเนื่องมาจาก จำนวนตัวละครของเรื่อง Animal Farm มีจำนวนมากกว่าเรื่อง These Happy Golden Years ซึ่งตัวละครดังกล่าวใช้ personal pronoun ตัวเดียวกัน เช่น ใช้ personal pronoun "he" เมื่อตัวละครซึ่งใช้ personal pronoun ตัวเดียวกันปรากฏพร้อมกัน ในการกล่าวถึงตัวละครดังกล่าวครั้งต่อไป หากใช้ personal pronoun อาจทำให้เกิดความสับสนว่า personal pronoun นั้นใช้แทนตัวละครตัวใด จึงจำเป็นต้องใช้ repetition หรือ subsequent nominal reference ที่มีความหมายไม่กำกวมในการกล่าวถึงตัวละครแทน เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในทำนองเดียวกันเรื่อง These Happy Golden Years จำนวนตัวละครที่ปรากฏมีจำนวนน้อย และเมื่อใช้ personal pronoun ในการกล่าวถึงตัวละครนั้น จะเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการกล่าวถึงตัวละครใด

2. การปรากฏ subsequent nominal reference ของภาษาไทย จากเรื่อง ลูกอีสาน พบว่า personal pronoun ปรากฏน้อยกว่าเรื่องไผ่แดงอย่างชัดเจน จากการสำรวจข้อมูลทั้ง 2 เรื่องพบว่า ทั้ง 2 เรื่องมีลักษณะการเขียนสื่อความที่คล้ายกัน คือ มีการบรรยายเหตุการณ์หรือบรรยายภาคของสภาพแวดล้อมนั้น และมีบทสนทนา จากเรื่องไผ่แดงพบว่า บทสนทนาบางบทมีเนื้อหาค่อนข้างยาว จึงอาจมีผลต่อจำนวนสรรพนามที่ปรากฏด้วย เช่น ข้อความ "โอ้เรื่องที่มันท้อแท้ ฉัน โทกท่าสนทนาระยะ เพราะอยากได้พยานสักคน ฉัน ก็มองไม่เห็นใคร พี่เทียมเขาไม่เคยลวนลามฉัน เลย เป็นความสัตย์จริง แต่ถ้าฉัน ไม่บอกพ่อแกลอย่างนั้น ที่ไหนแกลจะยก ฉัน ให้พี่เทียม พ่อแกลเกลียดพี่เทียมจะตายไป" จะเห็นว่า ข้อความดังกล่าวปรากฏ personal pronoun "ฉัน" จำนวน 5 ครั้ง และเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างบทสนทนาจากเรื่องลูกอีสาน ดังนี้ "มึงอย่ายุให้กูเล่าอีก กูเป็นหมอลำ กูสิเป็นครูไปสอนช่วยพวกครูสายครูทอง" จะปรากฏ personal pronoun "กู" จำนวน 3 ครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากความยาวของเนื้อหาแล้ว เป็นไปได้ว่า

ในที่ซึ่งน่าจะมีการปรากฏ personal pronoun ในเรื่องลูกอีสาน อาจจะใช้ subsequent nominal reference ประเภทอื่นแทน เช่น อาจจะเป็น ellipsis จึงเป็นผลทำให้ personal pronoun ในเรื่องลูกอีสานมีการปรากฏน้อยกว่าเรื่องไผ่แดง

3. จากการแสดงการปรากฏ subsequent nominal reference ประเภทต่าง ๆ พบว่า การไม่ปรากฏประเภท (ใช้เครื่องหมาย "--") ปรากฏทั้งในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจาก การที่ข้อความในฉบับแปลไม่ปรากฏ ขณะที่ปรากฏในต้นฉบับ หรือในต้นฉบับไม่ปรากฏ แต่ในฉบับแปลปรากฏ ในตารางแสดงความถี่ของการปรากฏ subsequent nominal reference จากหนังสือทุกเรื่อง พบว่า ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย คือ These Happy Golden Years และ Animal Farm ปรากฏลักษณะของการไม่ปรากฏประเภทน้อยกว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ คือ ไผ่แดง และ ลูกอีสาน ทั้งนี้ จากการสำรวจข้อมูล ปรากฏว่า จากหนังสือทั้ง 4 เรื่อง การไม่ปรากฏประเภทพบในลักษณะต่าง ๆ เช่น ในส่วนของเนื้อหาที่เป็นบทสนทนา ในต้นฉบับจะปรากฏข้อความ "หลวงพ่อบว่า" "พ่อพูด" ซึ่งเป็นการอธิบายลักษณะการกระทำหรือข้อความในบทสนทนาว่า ผู้พูดใช้ข้อความนั้นในการถามหรือตอบ หรืออธิบาย เป็นต้น เมื่อแปลเป็นอีกภาษาหนึ่งแล้ว จะไม่ปรากฏข้อความที่ระบุว่า "พ่อพูด" หรือ "หลวงพ่อบว่า" โดยจะปรากฏแต่เฉพาะข้อความที่เป็นเนื้อหาของบทสนทนาเท่านั้น กรณีนี้อาจเป็นเพราะ ผู้แปลอาจจะเห็นว่า การระบุการกระทำของคู่สนทนาไม่มีความจำเป็น เนื่องจากความในบทสนทนาแสดงให้เห็นให้อ่านเข้าใจได้เองอยู่แล้ว เช่น การใช้คำที่แสดงคำถาม หรือข้อความซึ่งเป็นการตอบคำถามจากประโยคก่อนหน้านี้ แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะการไม่ปรากฏดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นทุกครั้งไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจหรือจุดประสงค์ในการแปลของผู้แปลเป็นหลัก ว่าต้องการจะสื่อทุกข้อความตามที่ปรากฏในต้นฉบับหรือไม่ นอกจากนี้ พบกรณีที่คล้ายกับที่กล่าวมาแล้ว เช่น หลังข้อความในบทสนทนา ปรากฏ "พ่อรับรอง" เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษใช้ "he assured her." ส่วนที่ปรากฏเพิ่มเติมขึ้นมาคือ her กรณีนี้อาจเป็นเพราะ ลักษณะของคำกริยาของแต่ละภาษาที่ปรากฏ กล่าวคือ ในภาษาอังกฤษ assured เป็นกริยาที่ต้องการกรรม ขณะที่ในภาษาไทยกริยาดังกล่าวให้ความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถสื่อความได้ชัดเจน

นอกจากนี้ จากการที่ภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษมีจำนวนการไม่ปรากฏประเภทสูงกว่าภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย อาจเนื่องจากว่า การที่ภาษาไทยต้นฉบับปรากฏข้อความ ซึ่งเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษแล้ว ไม่อาจหาข้อความที่ตรงกับต้นฉบับมาใช้แทนได้ จึงหลีกเลี่ยงใช้

ข้อความอื่นที่ให้ความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงที่สุด โดยมีรูปที่ปรากฏแตกต่างกันออกไป เช่น ข้อความในภาษาไทย "แคว้น แก่นกำจร เคยมีวิทยุอยู่เครื่องหนึ่ง เมื่อไม่นานมาแล้ว" เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ "Kwaen Kaenkamchorn used to have a wireless set, but now he had it no more." จากตัวอย่างจะเห็นว่า ในภาษาอังกฤษมีการปรากฏ personal pronoun "he" "it" แต่ในภาษาไทยไม่ปรากฏ จึงอาจกล่าวได้ว่า โครงสร้างของประโยคอาจเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้เกิดลักษณะการไม่ปรากฏประเภทได้ อย่างไรก็ตาม การไม่ปรากฏประเภทอาจเนื่องมาจากมีบริบทหรือสถานการณ์อื่นที่กล่าวมาแล้วเป็นส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องปรากฏความอีก

4. จากผลการค้นคว้าพบว่า ellipsis ในภาษาไทยมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ จะเปลี่ยนเป็น personal pronoun มากกว่าประเภทอื่น และในภาษาอังกฤษพบว่า personal pronoun เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจะเปลี่ยนประเภทมากที่สุด โดยจะเปลี่ยนเป็น ellipsis มากกว่าประเภทอื่น เมื่อพิจารณาจากการที่ ellipsis ในภาษาไทยเปลี่ยนเป็น personal pronoun ในภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า ellipsis ในภาษาไทยเป็นการละคำในฐานที่เข้าใจ ซึ่งมักจะละคำในกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมของกริยา หรือกรรมของบุพบทในประโยค ที่ซ้ำกับกลุ่มคำที่กล่าวมาแล้ว ในขณะที่ personal pronoun ใช้แทนกลุ่มคำนามและทำหน้าที่เหมือนกลุ่มคำนามในโครงสร้างของประโยคเป็นประธาน กรรมของกริยา หรือกรรมของบุพบทได้ personal pronoun มักจะปรากฏแทนคำนามเมื่อกล่าวถึงคำนามนั้นเป็นครั้งที่สองในประโยคเดียวกัน ดังนั้น เมื่อ ellipsis ในภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษจะไม่สามารถใช้ ellipsis ในภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับของภาษาไทยได้ทุกกรณี เนื่องจากบางครั้งหากใช้ ellipsis ในภาษาอังกฤษ จะทำให้โครงสร้างของประโยคนั้นไม่สมบูรณ์ เช่น ในภาษาไทย "... แต่เธอก็ยังเป็นเด็ก และมาตอนนี้ ๒ ยิ่งรู้สึกว่าเป็นเด็กมากขึ้น" และภาษาอังกฤษ "... she was small ; and now she felt very small." จากประโยคภาษาไทย แม้ว่าจะไม่ปรากฏ "เธอ" ข้างหน้า "ยิ่งรู้สึกว่าเป็นเด็กมากขึ้น" ก็สามารถสื่อความให้เข้าใจได้ว่าหมายถึงใคร แต่ในภาษาอังกฤษ หากไม่ปรากฏ "she" ข้างหน้า "felt" แล้ว จะทำให้ไม่เข้าใจว่าหมายถึงใคร และทำให้ประโยคขาดส่วนประธานไป นอกจากนี้ การที่ภาษาไทยมีการปรากฏคำกริยาหลาย ๆ คำต่อกัน โดยที่ให้การละคำในส่วนของประธานซึ่งเป็นตัวเดียวกันได้ แม้ว่าจะเป็นประโยคย่อย ๆ หลายประโยครวมเป็นประโยคใหญ่ประโยคเดียวก็สามารถทำได้ ขณะที่ภาษาอังกฤษไม่อาจทำได้ และในส่วน of personal pronoun เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจะใช้ ellipsis ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซากเกินไป และแม้ว่าจะใช้ ellipsis แทน ก็สามารถเข้าใจได้ว่าหมายถึงใครหรือสิ่งใด โดยอาศัยสถานการณ์แวดล้อมในขณะนั้นเป็นเครื่องช่วยในการสื่อความ

5. การที่ personal pronoun ของภาษาไทย ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษปรากฏมากกว่า personal pronoun ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ ปรากฏน้อยกว่า ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ (จากตาราง 5) ประกอบกับจากอัตราส่วนการปรากฏ personal pronoun และ ellipsis ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระหว่างหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ซึ่งแสดงว่า personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทย เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงมากกว่า personal pronoun และ ellipsis ในหนังสือภาษาอังกฤษ เมื่อแปลเป็นภาษาไทย (จากตาราง 13) จึงทำให้ผู้สนใจได้เห็นได้ว่า ภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ คือ เรื่องปีทองอันแสนสุข และ แอนนิมอล ฟาร์ม ซึ่งแปลจากภาษาอังกฤษ เรื่อง These Happy Golden Years และ Animal Farm มีการปรากฏ subsequent nominal reference โดยเฉพาะอย่างยิ่ง personal pronoun, ellipsis ใกล้เคียงกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากต้นฉบับเดิมน้อย นอกจากนี้ การปรากฏ subsequent nominal reference ประเภทเดียวกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ของเรื่อง ปีทองอันแสนสุข (These Happy Golden Years) และ แอนนิมอล ฟาร์ม (Animal Farm) อยู่ในระดับที่สูง คือ ร้อยละ 78.73 และ 77.31 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเรื่องไผ่แดง และ ลูกอีสาน จึงกล่าวได้ว่า เรื่อง ปีทองอันแสนสุข และ แอนนิมอล ฟาร์ม เป็นงานแปลที่แปลได้ใกล้เคียงกับธรรมชาติของภาษาต้นฉบับ มากกว่าภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเป้าหมายในการแปล ทั้งนี้ ในฐานะที่เป็นเจ้าของภาษาไทย เมื่ออ่านปีทองอันแสนสุข และ แอนนิมอล ฟาร์ม แล้ว รู้สึกไม่ใช้ลักษณะตามธรรมชาติของภาษาไทย

ในทางตรงกันข้าม กรณีของเรื่อง Red Bamboo และ A Child of the Northeast ซึ่งปรากฏ personal pronoun มาก และ ellipsis น้อยกว่าเรื่อง These Happy Golden Years และ Animal Farm ประกอบกับเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษจะเปลี่ยนแปลงมาก จึงทำให้ผู้สนใจเห็นว่า เรื่อง Red Bamboo และ A Child of the Northeast ปรากฏ subsequent nominal reference ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติของภาษาอังกฤษ เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การปรากฏ subsequent nominal reference ประเภทเดียวกันอยู่ในระดับ 65.53 และ 53.65 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าเรื่อง These Happy Golden

Years และ Animal Farm ลักษณะที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ Red Bamboo และ A Child of the Northeast ปรากฏ personal pronoun มากกว่า ellipsis ขณะที่ต้นฉบับภาษาไทย personal pronoun ปรากฏน้อยกว่า ellipsis ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะที่พบว่า personal pronoun จะปรากฏมากที่สุดในภาษาอังกฤษ ดังนั้น Red Bamboo และ A Child of the Northeast จึงมีลักษณะใกล้เคียงกับธรรมชาติของภาษาอังกฤษ

6. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีข้อสังเกตบางประการที่อาจนำไปสู่เรื่องของการแปล ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการเป็นผู้แปล หรือในการเรียนการสอนการแปล ดังนี้ เนื่องจากประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏเด่นชัดในภาษาไทย คือ ellipsis และในภาษาอังกฤษ คือ personal pronoun ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ประเภทนี้ พบว่า เมื่อภาษาไทยปรากฏ ellipsis หากมีการเปลี่ยนแปลงในภาษาอังกฤษ จะเปลี่ยนเป็น personal pronoun ซึ่งลักษณะการปรากฏที่ต่างประเภทกันเช่นนี้ ในส่วนของผู้แปลอาจนำเอาส่วนที่ปรากฏในภาษาของตนไปใช้แทน เช่น ผู้เรียนภาษาไทย เมื่อต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ มีโอกาสที่จะใช้ ellipsis แทนในส่วนที่ควรจะเป็น personal pronoun หรือในทางกลับกัน หากจะต้องแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย อาจจะใช้ personal pronoun ตามที่ภาษาอังกฤษต้นฉบับใช้ กรณีที่เป็นผู้แปลที่ยังไม่ชำนาญในการแปล ลักษณะการปรากฏที่ต่างประเภทกันที่ได้จากข้อมูลซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ ได้พบว่า เมื่อภาษาอังกฤษปรากฏ general word, synonym, superordinate แล้ว ในภาษาไทยส่วนใหญ่จะใช้ repetition แทน แต่ลักษณะดังกล่าวปรากฏเป็นจำนวนน้อย ไม่ค่อยปรากฏให้เห็นเด่นชัด แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะดังกล่าวก็ยังคงมีความสำคัญ เนื่องจากภาษาอังกฤษยังคงมีการปรากฏประเภทเหล่านี้อยู่ อาจเป็นเพราะเพื่อหลีกเลี่ยงการซ้ำคำประเภทเดียวกันตลอด และอาจเป็นเพราะเพื่อความสละสลวยของภาษาที่ใช้

ความเป็นธรรมชาติของต้นฉบับที่ใช้แปลและฉบับแปลเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงประการหนึ่ง จากผลการค้นคว้า เรื่องแปลภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีความเป็นธรรมชาติในลักษณะของภาษาไทยค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นในส่วนของการแปลโดยทั่วไป ภาษาที่แปลออกมาแล้วควรมีความเป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับภาษาธรรมชาติ หากสามารถตรวจสอบได้ก็จะช่วยให้สามารถปรับปรุงคุณภาพของงานแปลได้ แต่อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการแปลว่า ต้องการแปลแบบตรงตัวเพื่อให้ได้ความครบถ้วนทุกส่วนเหมือนกับต้นฉบับ หรือเป็นการแปลแบบเอาแต่ใจความให้เข้าใจสาระของเนื้อเรื่องเท่านั้น

จึงอาจสรุปได้ว่า ในส่วนของผู้แปลที่ต้องแปลทั้งจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ควรจะคำนึงถึงส่วนที่แต่ละภาษาต่างกัน เพื่อจะไม่เกิดการผิดพลาดในการแปลที่ใช้ลักษณะของภาษาหนึ่งแทน และให้ความที่ได้จากการแปลนั้นเป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับภาษาที่แปล โดยคงเนื้อหาสาระให้เหมือนกับต้นฉบับเดิมไว้ ในส่วนของผู้ที่ทำการสอนการแปล ควรเน้นหรือฝึกในส่วนที่ต่างกัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชิน

นอกเหนือจากการแปลแล้ว ผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการเขียนภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากทราบว่าความแตกต่างระหว่างสองภาษาเป็นเช่นไร เช่น ทราบว่า ภาษาไทยใช้ ellipsis ถ้าเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ellipsis บางส่วนควรเปลี่ยนเป็น personal pronoun หรือการใช้คำประเภท synonym, superordinate หรือ general word ในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลจากหนังสือแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นงานเขียนเชิงนวนิยาย ซึ่งผลที่ได้อาจครอบคลุมเพียงงานเขียนประเภทนวนิยายเท่านั้น ดังนั้น ถ้ามีการศึกษาในเรื่องนี้ครั้งต่อไป ควรจะศึกษากับงานเขียนประเภทอื่น เช่น งานเขียนเชิงวิชาการ บทความ เป็นต้น
2. ในปัจจุบันมีงานแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจำนวนมาก ดังนั้น ควรมีการศึกษา subsequent nominal reference ที่ปรากฏในงานแปลในระดับต่าง ๆ เช่น งานแปลของหนังสือนอกเวลาในระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอุดมศึกษา กับงานแปลเชิงนวนิยายโดยทั่วไป เพื่อศึกษาถึงลักษณะความเหมือนหรือความแตกต่างที่ปรากฏ หรือควรศึกษาว่าภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ มีลักษณะใกล้เคียงกับธรรมชาติของภาษาไทยจริง ๆ หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรองจิตต์ ทรงเจียรพานิช. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายงานทางราชการ.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

อัดสำเนา.

คำพูน บุญทวี. ลูกอีสาน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2528.

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. ไผ่แดง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามรัฐ, 2527.

ดวงตา สุนล. ทฤษฎีและกลวิธีการแปล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ดิเรกชัย มัทธนะสิน. การศึกษากลุ่มประโยคในความเรียงภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

นาวรรณ พันธุเมธา. ภาษาไทย 3. หน่วยที่ 11 ไวยากรณ์ปริวรรตและไวยากรณ์การก

: ประโยคความเดียว. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

———. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2527.

ประภาพร มณีโรจน์. การใช้รูปแทนคำนามเพื่อบอกความต่อเนื่องในข้อเขียนภาษาไทย.

วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

พนัญช์ สรรคบุรานุรักษ์. การแปลอังกฤษเป็นไทย. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.

ลภา จินตนาเสรี. อ่านอย่างไร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2521.

วรรณก วัฒนเจลา. คู่มือสอนแปลสำหรับผู้สอนแปลมือใหม่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วิจิตรน ภาณุวงศ์. โครงสร้างของภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, 2530.

———. ภาษาไทย 3. หน่วยที่ 10 ไวยากรณ์โครงสร้าง : ประโยคและวลี. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

ไวล์เดอร์, ลอรา อิงกัลล์. ปีทองอันแสนสุข. แปลจาก These Happy Golden Years

โดย สุนทรส (นามแฝง). พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 253

- สกล เกิดผล. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบอิสระ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินทิพินท์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ วิภาวิณกุล. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ครุศาสตร์บัณฑิต ภายหลังบทเรียนการเขียนเพื่อสื่อความหมายและการเขียนเรียงความ
แบบเดิม. ปรินทิพินท์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สวณิต ยมาภัย. การใช้ภาษาไทย. หน่วยที่ 1 การสื่อสารด้วยภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- สิริพร เมืองพรวน. ความเข้าใจความสัมพันธ์ของการอ้างอิงย้อนหลังในข้อความภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- ออร์เวลล์, ยอร์ช. แอนนิมอล ฟาร์ม. แปลจาก Animal Farm โดย ศุภรางค์ เผ่าพันธุ์เลิศ.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวนิตยา, 2521.
- อัจฉรา เพ่งพาณิชย์. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.
- อัจฉราพรรณ คอวนิช. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับ anaphora กับความเข้าใจข้อความ
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมภาษา ของโรงเรียนในเขต
บางเขน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
 อัดสำเนา.

Brown, Gillian and George Yule. Discourse Analysis. Cambridge :
 Cambridge University Press, 1983.

Cooper, Malcolm. "Linguistic competence of practised and unpractised
 non-native readers of English." in Reading in a Foreign Language.
 Edited by J. Charles Alderson and A. H. Urquhart. 122 - 135.
 New York : Longman, 1984.

- Elshershahi, Muhammad Attia Hasan. "Substitution and Lexical Cohesion in the Editorial Argumentative Discourse of Arabic and American English," Dissertation Abstracts International. 49(07) : 1786 - A ; January, 1989.
- Halliday, M.A.K. and Ruquaiya Hasan. Cohesion in English. London : Longman, 1976.
- Kampon Boontawee. A Child of the Northeast. translated from ลูกอีสาน by Susan Fulop Kepner. Bangkok : Duangkamol, 1988.
- Kukrit Pramoj. Red Bamboo. translated from ไผ่แดง by the author. 2nd ed. Bangkok : Progress Publishing Co., 1961.
- Leech, Geoffrey and Jan Svartvik. A Communicative Grammar of English. 5th ed. London : Longman, 1986.
- Long, Michael H. Reading English for Academic Study. Massachusetts : Newbury House, 1980.
- Lyons, John. Language, Meaning and Context. n.p. : Fontana, 1981.
- McGulley, George A. "Writing Quality, Coherence and Cohesion." Research in the Teaching of English. 19(3) : 269 - 282 ; October, 1985.
- Nunan, David. Discourse Comprehension : Theory and Practice. Singapore : SEAMEO Regional Language Center, 1987. (Occasional Paper No. 43)
- Nuttall, Christine. Teaching Reading Skills in a Foreign Language. London : Heinemann International, 1982.
- Orwell, George. Animal Farm. New York : Harcourt, Brace, 1946.
- Palmer, Joe D. "How a Paragraph Hangs Together." English Teaching Forum. 17(2) : 16 - 19 ; April, 1980.
- Rittershofer, John S. "The Nominal Reference System in the Interlanguage of Japanese Students Writing in English : A Discourse Analysis," Dissertation Abstracts international. 48(01) : 119 - A ; July, 1987.
- Rottweiler, Gail Price. "Systemic Cohesion in Published General Academic English : Analysis and Register Description," Dissertation Abstracts International. 45(08) : 2512 - 13 - A ; February, 1985.

- Smyth, David. "Thai Speakers," in Learner English. Edited by Michael Swan and Bernard Smith. 259 - 260. Cambridge : Cambridge University Press, 1987.
- Wilder, Laura Ingalls. These Happy Golden Years. New York : Harper and Brothers, 1953.
- Wipah Chanawangsa. Cohesion in Thai. Doctor's Thesis. Washington D.C. : Graduate School of Georgetown University, 1986.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเครือทิพย์ ชีอสกุล เจียรนัย

เกิดวันที่ 6 เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2507

สถานที่เกิด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 231 ซอยธนาคารอาคารสงเคราะห์ 1 (ซอย2)

ถนนงามวงศ์วาน ตำบลบางเขน อำเภอเมือง

จังหวัดนนทบุรี 11000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักวิชาการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพลี อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2524 มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลป์-คณิต) จากโรงเรียนเซนต์สิริอนุสสรณ์

พ.ศ.2528 กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทบริหารธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

พ.ศ.2534 กศ.ม. (วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบ Subsequent Nominal Reference
ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ
ของ
เครือทิพย์ เจียรณัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
กุมภาพันธ์ 2534

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ หาความถี่ประเภทของ subsequent nominal reference ที่ปรากฏ และเปรียบเทียบประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากการสุ่มตัวอย่างเนื้อหาบางบทของแต่ละเรื่อง จากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง คือ ไม้แดง (Red Bamboo) และ ลูกอีสาน (A Child of the Northeast) และจากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย จำนวน 2 เรื่อง คือ These Happy Golden Years (ปีทองอันแสนสุข) และ Animal Farm (แอนนิมอล ฟาร์ม) แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ และอัตราส่วน

ผลการศึกษาปรากฏว่า (1) subsequent nominal reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่ repetition, personal pronouns, ellipsis, synonyms, superordinates, hyponyms และ general words ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ว repetition ปรากฏมากที่สุดภาษาไทย และ personal pronouns ปรากฏมากที่สุดภาษาอังกฤษ (2) ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ พบว่า ellipsis มีการเปลี่ยนประเภทมากที่สุด และ personal pronoun จะเปลี่ยนประเภทมากที่สุดในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย (3) subsequent nominal reference ภาษาไทย ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงการปรากฏเป็นประเภทอื่น ดังนี้ ellipsis เปลี่ยนเป็น personal pronoun, repetition เปลี่ยนเป็น personal pronoun หรือ synonym, ellipsis เปลี่ยนเป็น repetition, และ synonym เปลี่ยนเป็น repetition ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษจะมีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้ personal pronoun เปลี่ยนเป็น ellipsis, personal pronoun เปลี่ยนเป็น repetition, repetition เปลี่ยนเป็น synonym และ ellipsis, personal pronoun เปลี่ยนเป็น synonym, และ synonym เปลี่ยนเป็น repetition (4) personal pronouns ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีอัตราส่วนการปรากฏมากกว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ มีอัตราส่วนการปรากฏน้อยกว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย มีอัตราส่วนการปรากฏ subsequent nominal reference ทุกประเภทใกล้เคียงกัน (5) repetition, personal pronoun, และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย

(6) synonyms ปรากฏมากที่สุดในรูปของ equative ทั้งในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย สำหรับโครงสร้างของ appositive ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษจะปรากฏ synonyms มากที่สุด ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยปรากฏ superordinates มากที่สุด

สรุปได้ว่า subsequent nominal reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยประเภทต่าง ๆ เหมือนกัน แต่ ellipsis จะปรากฏในภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ขณะที่ personal pronouns จะปรากฏในภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย นอกจากนี้ ภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ต่างจาก ภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยจะมีการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference เหมือนกัน

A CONTRASTIVE STUDY OF SUBSEQUENT NOMINAL REFERENCE
IN THAI AND ENGLISH

AN ABSTRACT
BY
KRUATIP CHEARANAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University

February 1991

The purpose of this study is to investigate types of subsequent nominal reference in Thai and English, to count the frequency of types of subsequent nominal reference and to compare types of subsequent nominal reference between Thai and English. The data source for this study are selected chapters of 4 books : 2 Thai books translated into English, Red Bamboo and A Child of the Northeast, and 2 English books translated into Thai, These Happy Golden Years and Animal Farm. The data were analyzed by using percentages and ratio analysis.

The findings of the study were as follows : (1) Subsequent nominal reference in Thai and English used : repetition, personal pronouns, ellipsis, synonyms, superordinates, hyponyms, and general words. On average, repetition was the most frequent type in Thai and personal pronoun in English. (2) When Thai texts were translated into English, the type of subsequent nominal reference which changed most was ellipsis, and when English texts were translated into Thai, the most changed type was personal pronoun. (3) The most frequent changes in subsequent nominal reference from Thai to English in the 2 Thai texts translated into English were as follows : ellipsis to personal pronoun, repetition to personal pronoun or synonym, ellipsis to repetition, and synonym to repetition whereas from English to Thai in the 2 English texts translated into Thai were as follows : personal pronoun to ellipsis, personal pronoun to repetition, repetition to synonym and ellipsis, personal pronoun to synonym, and synonym to repetition. (4) Personal pronouns in the 2 Thai texts translated from English occurred in a greater proportion than in the 2 original Thai texts whereas ellipsis in the 2 Thai texts translated from English occurred in a smaller proportion than in the 2 original Thai texts. The proportion of all types of subsequent nominal reference in the 2 English texts translated

from Thai and the 2 original English texts were almost the same.

(5) Repetition, personal pronoun and ellipsis in the 2 Thai texts translated into English were changed more frequently than in the 2 English texts translated into Thai. (6) Synonyms were most frequent in equative clauses in both Thai books translated into English and both English books translated into Thai. Synonyms were most frequent in appositive construction in the 2 Thai books translated into English and superordinates in the 2 English books translated into Thai. It is concluded that subsequent nominal reference is found in the same types in both Thai and English, but that ellipsis is more common in Thai and personal pronouns are more common in English. It is further concluded that Thai translation of English text showed a different pattern of subsequent nominal reference from original Thai text, and that English translation of Thai text and original English text showed the same pattern.